Pop Rock & Show

NR. 24 (71)
IUNIE 1992

Dacă ați achitat fabuloasa sumă de 15 lei veți citi:

★Lansări de discuri în avalanșe la MUZICA ★Celelalte Cuvinte ★Rezultatele CHESTIONARULUI II ★Dacă e joi, e muzică la Tulcea ★Condamnarea la rock - Galele Metal-Fan ★Ultime concluzii la București '92 sau în așteptarea "Cerbului de aur" ★TOP 15 de la UNI PLUS RADIO ★TOP 50 și serialele casei despre The Beatles și Michael Jackson ★Polifonia a sosit de la Craiova ★Nu ratați abonamentele pe luna iulie!

de toate DE TOATE de toate DE TOATE

● Aşa cum probabil aţi aflat de la V.N.D., **joi 25 iunie,** de la ora 15,00 va avea loc lansarea albumului „Banii vorbesc" al grupului **Holograf.** Chiar dacă discul s-a pus în vînzare de peste o lună, fanii vor avea ocazia să obţină şi autografele visate, dacă vor fi prezenţi la magazinul MUZICA ● Duminică la „Actualităţi" am aflat că **„Cerbul de aur"** n-ore... arginţi.

Trist ar fi să nu se găsească sponsori pentru o manifestare atît de importantă. Dacă pentru finala Campionatului European de fotbal firma Graffitti s-a descurcat, de ce nu mai face un efort ? ● În curînd va apărea albumul „Danzig III — How The Gods Kill" al grupului **Danzig.** Coperta este creaţia graficianului elveţian H.R. Giger (a mai colaborat, printre alţii cu E.L.&P., Celtic Frost) ● 14 piese ale noului album **Megadeth** sînt mixate acum la Los Angeles. „Countdown To Extinction" va fi lansat în partea a doua a lunii iulie. Iată cîteva titluri care au ajuns deja la public : „Symphony Of Destruction", „High Speed Dirt", „This Is My Life" (conţine elemente autobiografice din viaţa lui Dave Mustaine) ● **John Bush** sosit de la Armored Saint la Anthrax, după plecarea solistului Joey Belladonna a fost curtat pe vremuri de Metallica şi a refuzat oferta. Să-l auzim acum ! ● Primul concert **U2** după 5 ani de absenţă, la Londra, s-a derulat la Earl's Court în prezenţa a peste 14 500 de spectatori. La intrare s-au vîndut bilete la negru chiar şi cu 100 de lire bucata ! Printre musafiri s-au aflat Elvis Costello, Chrissie Hynde, Sinead O'Connor, Paul Rutherford, Jason Donovan (cu 5 tinere care-l însoţeau), Wendy James, Kirsty MacColl şi mulţi alţii. La concertul de la Viena, Axl Rose a urcat pe scenă alături de Bono şi a cîntat versiunea sa a hitului Dylan, „Knockin' On The Heaven's Door" „Axl este un mare fan de-al nostru iar GUNS N'ROSES cîntă în turneu o variantă a piesei One de pe Achtung Baby, fapt care a contribuit la revitalizarea vînzărilor noastre" — declară un purtător de cuvînt al U2 ● Pentru actualul turneu „Intimate", **The Cure** au debutat pe 3 mai la Londra cu o instalaţie de lumini specială care îmbracă scena, într-o uriaşă pînză de paşonjen roşu-albastru-aurie şi întreaga sală într-o ambianţă sinistră. Efectul de ceaţă este folosit masiv, astfel încît spectatorii nu se mai văd între ei. Concertul debutează cu „Open" de pe actualul L.P., „Wish", iar punctul culminant este atins cu clasicele „Pictures Of You", „Lullaby" şi versiunea de 10 minute a piesei „Forest". În acest moment Robert Smith este foarte slăbit în urma unei viroze digestive iar Thompson are mîna dreaptă în ghips (după un accident suferit cu motocicleta). O reuşită fişă a grupului am zărit în „Expres Magazin" nr. 22 semnată de colegul Alex Revenco. The Cure ne-au devenit mult mai dragi de cînd ne-au oferit cadou media mult aşteptată pentru

V.N.D. **„Friday I'm In Love"** ● Sătul de ceaţa londoneză, **Lemmy** solistul de la Motörhead s-a mutat la Los Angeles unde alături de chitaristul Phil Campbell lucrează pentru materialul unui nou disc. La tobe nu se mai află celebrul Philthy Animal Taylor ci Tommy Aldrige, fost la Whitesnake. De remarcat că Taylor a fost în grup din 1977 cu o pauză de 3 ani, între 1984—'87. Cauzele plecării lui nu sînt prea clare dar se presupune că este vorba de substanţele care-i cam ştergeau memoria. Şi fostul Dokken, **Mikkey Dee** colaborează iar la o melodie a lucrat şi **Slash.** Oricum situaţia financiară a lui Lemmy este destul de jalnică, motiv pentru care stresul creaţiei rapide îl apasă ● Din „Metal Hammer" aflăm că circulă zvonuri legate de plecarea lui **Dave Lombardo** (cotat drept unul dintre cei mai rapizi baterişti ai lumii) de la **Slayer.** În 1986 a mai plecat o dată, cînd se certase cu soţia. Acum se pare că s-au reîncălzit relaţiile (după divorţul de anul trecut) iar colegii au reacţionat. Se ştie că Slayer lucrează la un album, iar în septembrie vor apărea la „Monsters Of Rock", aşa că atmosfera este oarecum tensionată. Impresarul, Rick Sales, a răspuns senin la întrebarea reporterului H.M. „Dave a plecat ? Zău n-am ştiut !" ● Un grup german mult comentat de la 30 martie încoace : **CORACKO.** Doi foşti Warlock, **Frank Rittel** (bas) şi **Petre Szigeti (chitară),** alături de **Dirk Wicke** (solist vocal) şi **Marin Engler** (tobe) se află în studio producîndu-şi propriul album de debut, care se anunţă a face parte din familia G.O.M. (Groove Oriented Metal) situîndu-se muzical între Van Halen şi Extreme sau Mr. Big. Discul nu are încă titlu, dar melodiile deja mixate există : „Your Affection", „Dead End Zone", „Dirty Road", „Make My Die"

ANDREI PARTOŞ

Pe scurt despre

ROCH VOISINE

El însuşi spunea : „Viaţa e ca şi muzica. Trebuie să o înţeleg ascultînd încredere în urechile tale, în sentimente, le şi în instinctul tău, nu trebuie să ai o regulă." Această viaţă în care a intrat ca hocheist l-a scos în cele din urmă cîntăreţ, şi nimeni nu se plînge de asta. Din contră.

Iată etapele vieţii sale :

28 martie 1953 : Micul Roch scoate primele sale „nete" la Saint Basile, Province du Nouv. Brunswick, în Canada.

1971 : Avea 8 ani cînd a primit prima sa chitară, ea îi va deveni foarte repede cea mai bună prietenă.

1979 : Roch îşi părăseşte familia şi intră în echipa de hochei „Apărătorii" din Quebec sperînd să devină profesionist.

1 iulie 1986 : Primul spectacol cu ocazia sărbătorii naţionale a Canadei, în faţa a 50.000 de spectatori.

1988 : Roch participă la seria televizată „Aruncă şi numără" ceea ce i-a permis să se întoarcă la vechea pasiune, hocheiul. Tot în 1988 înregistrează single-ul „Hélène", succes incontestabil al anului, iar Roch devine cel mai popular cîntăreţ din Quebec şi noul idol al tinerilor.

1989 : „Hélène" pătrunde în Franţa, urmat de un LP cu acelaşi nume, ce va rămîne mai multe luni în fruntea topului naţional.

1990 : Primele apariţii în Europa. La Paris, Roch susţine spectacole în 3 seri consecutiv. Turneul său prin Franţa este un adevărat triumf.

5 noiembrie 1990 : Apare cel de-al doilea album „Double", cu 22 de cîntece, un disc în franceză şi altul în engleză. Urmează consacrarea.

1991 : Roch sărbătoreşte a 28-a aniversare pe scena de la Bercy, la Paris şi face un nou turneu în ţările francofone.

1992 : Albumul său „Double" este încă bine clasat în topuri.

FAN CLUB ROCH VOISINE, BP 232, 92108 Boulogne, Cedex — France.

Copyright RADIO CONTACT

GEST NOBIL

Toţi cei care doresc informaţii şi să-şi înregistreze albumele „Pearls Of Passion", „Look Sharp", „Joyride" n-au decît să scrie pe adresa : **FAN-CLUB ROXETTE, Piaţa Nouă C/20, 2437 Cisnădie.** Serviciile sînt gratuite, ne informează corespondentul nostru.

Fanii n-au vacanţă !

Pentru cei care doresc informaţii privind activitatea Fan-Clubului V.N.D. & P.R.&S., pot suna, în perioada vacanţei, la următoarele numere de telefon : 965/7 19 50, între orele 11—14 ; 16—18,30 răspunde Cristian Tic (Oraviţa) ; 929/1 33 63 între orele 19—23, răspunde Daniela Popescu-Monalisa (Tg. Jiu) ; 90/33 35 18, luni, marţi, joi, vineri, între 19—22, răspunde Cătălina Ştefan; 90/85 57 66, în fiecare zi între 20,30—21,30, răspunde Mirela Drăguşin; 90/81 49 94, între 13—15, luni şi miercuri, răspunde Laurenţiu Stoiciu (New York). Cei din Bucureşti pot fi contactaţi pe întreaga perioadă a anului. Adresa pentru corespondenţa Fan-Clubului este : New York — Centrul Civic, Piaţa Unirii, Str. Bibescu Vodă nr. 1, bl. P4, sc. 1, ap. 3, sect. 4, O.P. 53, cod 75100, Bucureşti.

Topuri de tot felul

N.M.E. (13—20 iunie) SINGLES

1. ABBA— osque — **Erasure**, 2. Jump — **Kris Kross**, 3. Please Dont't Go — KWS, 4. Everything About You — **Ugly Kid Joe**, 5. Too Funky — **George Michael**, 6. Hazard — **Richard Marx**, 7. Something Good — **Utah Saints**, 8. The One — **Elton John**, 9. Knockin On The Heaven's Door — **Guns N'Roses**, 10. Friday I'm In Love — **The Cure**, 11. Precios — **Annie Lennox** (de pe 33). 13. California — **Wedding Present...** 19. I Want You Near Me — **Tina Turner**, 20. The World Is Stone — **Cyndi Lauper**, 21. Heartbeat — **Nick Berry...** 29. Motorcycle Emptiness — **Manic Street Preachers...** 32. Move Me No Moutain — **Soul II Soul...** 34. Pennies From Heaven — **Inner City...** 38. TV Crimes — **Black Sabbath...** 40. Controlling Me — **Oceanic**, 41. Got To Be Free — **The 49 ers...** 43. Bell Bottomed Tear — **The Beautiful South**, 44. Until You Come Back To Me — **Adeva...** 47. Runaway / Rubber Love — **Dee-Lite**, 49. A Little Bit More — **Dr. Hook**, 50. The Sound Of Crying — **Prefab Sprout.**

U.K. — L.P's — N.M.E.

1. Back To Front — **Lionel Richie**, 2. Change Everything — **Del Amitri**, 3. Live At Wembley 1986 — Queen, 4. Stars — **Simply Red**, 5. Michael Ball — **Michael Ball**, 6. Diva — **Annie Lennox**, 7. Hormonally Yours — **Shakespear's Sister**, 8. As Ugly As They Wanna Be — **Ugly Kid Joe**, 9. Up — **Right Said Fred**, 10. Shadows And Light — Wilson Phillips.

VIDEO FILMS.

1. Hot Shots 2. Point Break, 3. The Fisher King, 4. Jacob's Ladder, 5. The Commitments, 6. Shattered, 7. Other People's Money, 8. Backdraft, 9. True Identity, 10. The Hard Way.

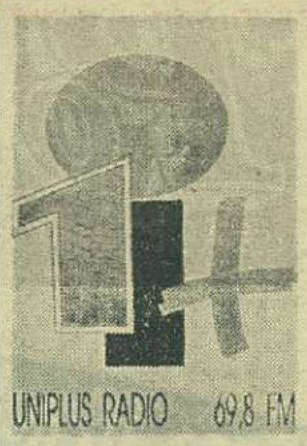

TOP 15

Ediţia 16

Sponsor muzical, discoteca „VOX MARIS"

1. **CLIVILLES & COLE — „Pride"**
2. **HYPE A DELICS — „Sow What"**
3. **ERASURE — „Love To Hate You"**
4. **ARMY OF LOVERS — „Obsession"**
5. **MARKY MARK & FUNKY BUNCH — „I Need Money"**
6. **P.C. KEYO — „In The Trap"**
7. **RIGHT SAID FRED — „Deeply Dippy"**
8. **U 96 — „Das boot"**
9. **Mr. BIG — „Without You"**
10. **N.K.O.T.B. — „If You Go Away"**
11. **TAYLOR FEAT SATCHO-MO — „You All Over Me"**
12. **MICHAEL JACKSON — „In The Closet"**
13. **SHANICE — „I Love Your Smile"**
14. **2 BROTHERS ON THE 4-th FLOOR — „Turn The Music"**
15. **L.A. STYLE — „James Brown Is Dead"**

Propunere : KRIS KROSS — „Jump".

Realizator : **ADRIAN ANGHEL**

POLIFONIA de -vigrel-

POP, ROCK & SHOW

Publicaţie săptămînală editată de

Curierul naţional S.A.

ANDREI PARTOŞ redactor şef,

GABRIEL FLOREA secretar general de redacţie,

ORLANDA DELADI, reporter special,

ION ŞERBAN, tehnoredactor,

CLAUDIA NICULESCU, RAISA VLASOV, corectori,

VICTOR CIOBANU, realizator copertă

ALEXANDRU ANDRIEŞ, din noua serie 1992, titluri şi vignete

ADRESA REDACŢIEI : Bucureşti, Sector 1, Str. Ministerului 2—4, telefon 15 02 00/886. SERVICIUL DE DIFUZARE „P.R.&S.", „Curierul naţional", „Curierul naţional — Magazin", poate fi contactat la numărul de telefon : 15 32 29.

Cititorii din străinătate se pot abona prin RODIPET S.A.—PO—BOX 33—37 ; telex 11995 sau 11034 ; telefax 90—18 56 73 — Bucureşti — Piaţa Presei Libere Nr. 1 — Bucureşti.

Tiparul — Regia Imprimeriilor Naţionale — Imprimeria „CORESI". Bucureşti

de toate DE TOATE de toate DE TOATE

Lansări de disc în avalanșă

CORNEL FUGARU (timid) și alți vorbitori

CRISTIAN PATURCĂ înainte de a fi „dezbrăcat"

Se pare că producția de discuri este în plin... „sezon". Ziua și... lansarea. Magazinul „Muzica", acest „kilometru 0 al muzicii ușoare românești", cum îl numește directorul său, domnul Gheorghe Mihai, a devenit o gazdă din ce în ce mai solicitată. Săptămîna trecută au fost lansate nu mai puțin de... patru discuri. Dar, s-o luăm în ordine.

O LANSARE CAM ÎN... PRIPĂ

Sîmbătă, 6 iunie, Ovidiu Baciu mă anunța că discul „Nu sînt sclavul tău" este gata și va fi lansat pe „piață" luni, 8 iunie, ora 14,00, la magazinul „Muzica". Luni, surpriză! Era vorba de două lansări. Două discuri de autor. Compozitor — Cornel Fugaru. Unul, „Nu sînt sclavul tău" avîndu-l ca interpreți pe Aurelian Temișan (absent la lansare, fiind reținut de „probleme d'ale bacalaureatului") și Ovidiu Baciu, iar celălalt — „How Beatiful You Are", un L.P. cu piese mai vechi interpretate de către un solist olandez — Ivo Franklin. O premieră, așadar! Ambele discuri realizate de către firma „8 As". Dar, din păcate, public puțin. Cîțiva prieteni de-ai compozitorului și interpretului. E clar că lansarea a fost pregătită în pripă, fără o promoție adecvată. Cu toate acestea, Ovidiu Baciu era foarte emoționat. „Sînt fericit! Mi-am dorit mult de tot acest disc. Poate nu e tocmai reușit, dar pentru mine înseamnă foarte mult. Îmi pare rău că nu-l mai putem lansa la „Cerbul de aur". Deși ne-am înscris printre primii, în urmă cu două săptămîni am fost anunțați că nu mai participăm. Motivele nu le cunosc. Asta e! Sper ca măcar la Mamaia să fiu prezent, dacă nu la creație, măcar cu un recital."

TOATĂ LUMEA A FOST INVITATĂ LA UN PAHAR DE... ȘAMPANIE

Joi, 11 iunie, alți oaspeți la magazinul „Muzica": Carmen Mureșan și invitații săi. Puțini și ei. Prietenii și cîțiva cumpărători... ocazionali. „Let's Sing And Pray" este al 11-lea disc al solistei. Într-un interval de un an și 10 luni, Carmen a înregistrat trei discuri. Electrecordul a lucrat, de această dată, cu multă promptitudine. „Discul am început să-l pregătesc în iarnă. El cuprinde melodii din repertoriul internațional, dar și piese semnate de compozitorii noștri, respectiv de Cornel Fugaru și Cătălin Tîrcolea. Deși abia a apărut acest disc, eu mă gîndesc deja la următorul. Va fi o culegere de colinde, unele dintre ele cunoscute, dar interpretate, într-o manieră deosebită."

NE-AM REÎNTÎLNIT CU... „GOLANII"

Lipsa de participare a publicului la lansări începe să mă îngrijorez. Să fi scăzut oare interesul pentru discuri? Aveam să mă conving vineri, 12 iunie, că m-am înșelat. Încă de departe, din Calea Victoriei, se auzeau acordurile bine cunoscutelor cîntece ale Pieței Universității. În fața magazinului „Muzica" două boxe mari amplificau sunetul. În incintă, lume multă. Care mai de care se străduia să ajungă în față, să fie cît mai aproape de scena pe care Cristian Pațurcă, dr. Barbi și colegii lor de la formația Rond susțineau un recital. I-am revăzut pe Marian Munteanu, Simina Mezincescu, Vartan Arachelian, Nicu Vladimir, Sorin Minghiat, pentru cîteva minute pe Laura Botolan, care și-a luat la revedere de la public, urmînd să plece pentru doi ani la B.B.C. După recital, s-au acordat autografe deținătorilor celui de-al IV-lea disc „Din cîntecele golanilor". Înghesuială mare. Cristi Pațurcă a fost dezbrăcat și de tricou de către un admirator. În scurt timp, i-a fost adus un altul, desigur tot cu inscripția „Golan". A urmat apoi conferința de presă. Ce am aflat? ● Discul costă 375 de lei. ● Mai puțin de atît nu se poate pentru că nu s-ar acoperi nici cheltuielile cu materia primă. ● Cele 5.000 de exemplare editate au necesitat o investiție de 1 milion de lei. ● A fost ales, pentru această lansare, magazinul „Muzica" deoarece genul de muzică abordat, de această dată, are o implicație mai mult artistică decît socială. ● Cristian Pațurcă va rămîne mereu atent la ceea ce se întîmplă în jurul său, chiar și atunci cînd nu va mai fi necesar să strige „Jos!" căci indiferent cine va fi la putere, nedreptățile sociale nu vor fi înlăturate. ● Este primul disc apărut prin cooperarea unor firme particulare, I.R.I.M.A.G. — editorul, Casa de discuri — Paul Stingă — fabricantul, iar la Migas Real Compact s-au făcut înregistrările.

ORLANDA

CARMEN MUREȘAN se înclină în fața copiilor

HARAKIRI PE TEREN PROPRIU

Tocmai ne pregăteam să plecăm și noi în vacanță cu micuții samurai, cînd am fost rechemați de mai multe „cazuri". Mirela D. ne sugera că **Aretha** Franklin nu s-a scris corect în nr. 21. Regretăm pentru ea, dar de astă dată era bine. În **nr. 22** s-a produs o busculadă pe care o sancționăm. La pagina 2, anunțul pentru vineri, 12 iunie, s-a dovedit a fi dublu-incorect. Pe afiș erau Holograf, Krypton, Direcția 5 și Iris, iar în sală au apărut Commando în locul celor de la Krypton rămași pe litoral. Topul de la UNIPLUS RADIO a pierdut ultimul clasat, **Richie Sambora** a rămas fără un o. titlul piesei de pe locul 3 ar fi trebuit să fie **„A Little Too Far"**, iar cel de la propuneri, „Knockin' On The Heaven's Door". La pag. 3, **Mick** Hucknall a devenit **Micy** (foamea de spațiu!), iar **Marilyn** Monroe a fost și ea prescurtată cu un i. În **nr. 23**, la pag. 11, o știre din lumea filmului se referea la un Festival care a fost și nu va fi! Oricum, în acest număr titlul cu pricina este abordat pe larg („Basic Instinct", pe primul loc la Film-Box Office). Dacă mai găsiți alte greșeli, vă rugăm să ne scrieți. Noi vom lipsi o vreme. Plecăm, cum spuneam, în Japonia, la un schimb de experiență!

Se observă din ce în ce mai pregnant că activitatea muzicală, din orice domeniu și stadiu, este dependentă de tehnologia atinsă de societate la momentul respectiv.

Îmi propun, reamintind aici amabilitatea deosebită a domnului Andrei Partos, să facem o breșă în lipsă de informații resimțită acut în România referitoare la produsele de vîrf de ultimă tehnologie în domeniu.

Aceste materiale serial au ca scop prezentarea succintă a diverselor tipuri de echipamente profesionale: microfoane, căști, difuzoare, incinte, amplificatoare, magnetofoane multi-track (2—64), cartridge-machine, R-DAT machine, CD-player, CD recorder, suporturi magnetice, procesoare, multiplicatoare audio-video, încărcătoare automate audio-video, accesorii...

Tehnica prezentată va fi de factură analogică și digitală. Cui îi sînt destinate aceste informații?

Tuturor profesioniștilor care lucrează în domeniul sunetului: posturi radio, TV, studiouri de imprimare profesionale, studiouri video-film, formații de muzică, producători, compozitori, săli de spectacole (concerte), teatre, săli cinema...

Aceste informații tehnice de ultimă oră sînt puse la dispoziția dumneavoastră de către firma ELECTRO VOX Co Ltd. care dorește să sprijine în acest fel mișcarea muzicală din România.

Pentru a nu denatura sensul propozițiilor s-au folosit uneori cuvintele consacrate tehnice din limba engleză.

Revox PR99 MKIII
Professional Tape Recorder

REVOX PR 99 MK

Proiectat și manufacturat în Elveția și Germania, este standardul internațional de magnetofon 2 tracks creat de STUDER pentru o excelentă imprimare-redare audio.

Aplicații:

- **broadcast (on air play back, producție, imprimare comandată);**
- **studiouri de imprimare (mastering, dubbing, live rec);**
- **teatre, săli concert, aeroporturi,...**

Facilități:

- **intrări și ieșiri (echilibrate, asimetrice, calibrate, necalibrate variabil pînă la +19db);**
- **transport logic total;**
- **contor digital în ore, minute, sec.;**
- **locator de zero, funcție repetare;**
- **comutator editare, variator deturație inclus;**
- **posibilitatea montării în rack de 19";**
- **viteza benzii 7.5—15 ips.; 7.5—15 NAB sau CCIR;**
- **capete 2 piste stereo, mono sau capete interschimbabile pentru varianta HS;**
- **ASA standard VU cu peak LED level, ajustabile.**

Efectiv este magnetofonul care îmbină calitățile profesionale necesare la un preț minim. (preț inf. de livrare București 1 550 $ U.S.A.)

PR 99 este magnetofonul caracterizat prin calitate profesională a sunetului, construcție robustă, mentenanță ușoară, fiind proiectat pentru o lungă perioadă de funcționare, condiții ce definesc toate magnetofoanele REVOX.

ing. MARIUS COMAN

Și la Focșani e loc pentru calitate

Stagiunea „Clubului de la ora 7,00 P.M." s-a încheiat la 10 iunie. Corespondentul nostru **Liviu Topală** ne informează că în ultima vreme au trecut prin Nostalgic Top Athenée 5 o serie de hit-uri ca „Telegraph Road" — **Dire Straits**, „Picasso's Last Worlds" — **Wings**, „Ower Of A Lonely Heart" — **Yes**, „Stairway To Heaven" — **Led Zeppelin** și altele. S-au ascultat la fiecare întîlnire albume integrale, iar discografia **Jethro Tull** s-a prezentat cu lux de amănunte. După audiții, s-au vizionat filme (Jesus Christ Superstar, The Doors), dar și concerte trase pe video (Woodstock, Greatest Flix I — Queen, John Mayall's Bluesbreakers din 1988, Marillion din 1987 și multe altele). Audițiile se vor relua în aer liber, în centrul civic al orașului. Vom afla la momentul potrivit. Succes colegului nostru, care se numără printre puținii pasionați, care și-au păstrat entuziasmul de odinioară!

Dacă e joi, e muzică la Tulcea

În fiecare joi, de la 17,00 în cocheta sală de audiții a Bibliotecii județene Tulcea se desfășoară activitățile unui *Studio de audiții jazz, rock și pop*. Realizatorul și prezentatorul acestor programe complexe este profesorul de pian *George Pinter*, absolvent al Academiei de Muzică din București (1971). Pe lîngă audițiile de albume (de regulă două pe seară) se vizionează casete video, se fac sondaje de opinii, concursuri dotate cu premii (discuri, reviste, cărți). În 1990 studioul și-a reluat activitatea printr-o mai veche cunoștință a noastră, Ștefan Caraman. La sondajul cu tema „Ce ați dori să ascultați în 1992?" s-au primit următoarele răspunsuri: 1. AC/DC, 2. Jethro Tull, Judas Priest, Pink Floyd, Rush, Steve Vai, Yes, 3. The Doors, Black Sabbath, Genesis, Jimi Hendrix, Yngwie Malmsteen, Metallica și Joe Satriani. Afluența cea mai mare de public s-a constatat la Metallica, Queen, Led Zeppelin, ș.a. Audițiile sînt precedate de informații, discografii, interviuri, istoria grupului prezentat. Între octombrie 1991 și mai 1992 tinerii din Tulcea au beneficiat de o serie de programe de înaltă ținută. Rock, pop și jazz de calitate, ocolind produsele comerciale facile, sporesc simțitor numărul celor care devin exigenți informați, cu un gust muzical elevat. Exemplul lui George Pinter ar trebui urmat și de alți colecționari din țară.

Dorința tulcenilor (ne relatează corespondentul nostru *The Poor Lord*) este de a vedea și concerte „live" ale grupurilor românești care ajung acolo destul de rar.

P.S. Încă un punct pozitiv pentru organizatori: intrarea este liberă!

A-Z OF HEAVY METAL
THRASH AND HARD ROCK

VENOM. Sursele americane au omis acest nume, deşi grupul a apărut încă din 1981. Black-metal britanic care şi-a creat propria categorie de thrash, susţine dicţionarului australian. Componenţele s-au tot schimbat. Iniţial au fost Mantas la chitară, Cronos la bas şi Abaddon la tobe. Albume de debut au fost scoase de casa Neat în 1981 (**Welcome To Hell**) şi în 1982 (**Black Metal**). Au urmat, printre altele, **At War With Satan, Possessed** şi **Calm Before The Storm.**

VELVET UNDERGROUND. Grup american extrem de influent asupra urmaşilor. În anii '60 vocalistul **Lou Reed** l-a recrutat pe basistul **Sterling Morrison**, bateristul **Maureen Tucker**, iar în 1966 a venit şi **John Cale**. Au fost preluaţi de **Andy Warhol** iar în curînd li s-a alăturat **Nico**. Muzica lor a şocat la vremea apariţiei, motiv pentru care tinerii de azi îi descoperă cu mirare. Componenţii de atunci au devenit vedete pe cont propriu mai tîrziu. Albumele The Velvet Underground & Nico (1967) şi The Velvet Underground Live merită ascultate şi după atîţia ani.

WARRANT. S-au format în 1986 la VanNuys în California. Componenţa: **Jani Lane** (solist vocal), **Joey Allen** (chitară), **Erik Turner** (chitară), **Jerry Dixon** (bas) şi **Steven Sweet** (tobe). Rock de show, vesel, fără complicaţii. Jani defineşte caracteristicile trupei prin cîteva cuvinte: „talent, plăcere şi sex appeal". Lane face parte dintre vocaliştii care aleargă pe scenă, printre fani, iar succesul n-a întîrziat. După o perioadă de 3 ani în care s-au chinuit în cluburi, albumul „Dirty Rotten Filthy Stinking Rich" apărut la Columbia în 1989 s-a vîndut în peste 2 milioane de exemplare. Au cîntat în deschidere la concertele Poison, după care au devenit şi ei capete de afiş. **Cherry Pie** din 1990 a avut o frumoasă ascensiune în topuri şi graţie video-clipurilor spectaculoase. Refuză categoric temele: bestialitate, incest, crimă, drog, violenţă. Textele lor sînt făcute pentru a distra, pentru a relaxa. Un gen care întotdeauna şi-a găsit adepţi.

WARRIOR SOUL. Acum 5 ani au apărut la New York. Componenţa recentă: **Kory Clarke** (vocal), **Pete McClanahan** (bas), **John Ricco** (chitară) şi **Mark Evans** (tobe). Metal bazat pe blues, cu melodii elaborate şi texte profunde dar şi o serie de piese de influenţă punk. Numele provine dintr-un dialog al unui serial TV realizat în baza filmului „Patton". Albume: Last Decade Dead Century (apărut la Geffen în 1990) şi Drugs, God & The New Republic (la DGC în 1991).

WOLFSBANE. Apărută în 1986 la Tamworth în Anglia. Heavy metal dur şi direct, mai puţin cunoscut la noi. Componenţă: **Blaze Bayley** (solist vocal), **Jase Edwards** (chitară), **Jeff Hately** (bas), **Steve Danger** (tobe). Albume: „Live Fast, Die Fast" (1989) şi „Down Fall The Good Guys" (1992).

Andrei Eugen

WARRANT

CONDAMNAREA LA ROCK

MOTTO: Dacă se vor mai naşte vreodată un Heliade Rădulescu sau un Kogălniceanu, dă Doamne să fie rockeri !!! Căci „istoria noastră are destule..." iar critica noastră va fi nepărtinitoare; vom critica „muzica" iar nu persoana".

Aminate de la o săptămînă la alta, Galele muzicii rock, „METAL FAN" s-au desfăşurat pînă la urmă în zilele de 11 şi 12 iunie în Bucureşti, la Complexul Studenţesc Tei, unde mă aşteptam să găsesc thrasheri grămadă. De pe drum însă, m-am şi intilnit cu cîţiva care părăseau locul din motive de prea multă „grohăială" (ei au spus-o) şi plictis maximal. Trebuie să recunosc, nu le-am acordat prea mare importanţă aşa că, după ce-am dat cîteva colţuri, ţinîndu-mă după locuitori ai cartierului, am ajuns întreagă şi nevătămată, ba chiar pe lumină, dornică să-i ascult pe cei care îşi cheltu'au energii întru cauza metalului. Reclama (Galelor Metal Fan) o văzusem la TV (mai apoi am aflat că trebuia să susţină şi vînzarea unei reviste cu acelaşi nume), o citisem şi în presă (chiar dacă organizatorii nu s-au mai chinuit să anunţe şi amînarea, căci deh...) deci nu-mi explicam cum de în jurul scenei am putut zări doar cîrca două sute de fani (cineva, persoană importantă, mi-a şoptit mai tîrziu că sînt două sute cu tot cu cei care cîntau). Se consuma bere şi cafea. Lumea stătea la mese şi discuta, în timp ce formaţiile evoluau una după alta. Atmosfera şi amplasamentul mi-au amintit ma mult de terasa Tineretului din Costineşti, dar ceea ce se cînta m-a întristat peste măsură şi am să dezvălui mai încolo şi de ce, dar mai întîi aş vrea să fac o trecere în revistă a participanţilor: În prima zi au evoluat, în ordine: EPILEPSY din Cluj, TOTEM din Bacău, DRACULA din Tîrgovişte, KREMATORIUM din Iaşi, COMA din Cluj, iar în recital: INTERVAL (Bucureşti) şi PANSAMENT (Braşov).

Ziua a doua a continuat cu METALCHRIST (Bucureşti), PORŢI DE FIER (Drobeta Turnu Severin), INFECTED şi RITUAL (Bucureşti), FARAON şi KORRUPTOR (Cluj), ANARHIA (Lugoj) iar în recital METROCK (reformat cu membri ai grupului Asalt) şi TECTONIC (Bucureşti, fără MACHA).

În stînga şi în dreapta scenei se aflau panouri frumos pictate, descriind cu mult talent şi hărnicie fenomenul rock, dar, din păcate, bucuria de a le vedea s-a estompat brusc observînd un afiş pe care incorect scria „trash" (gunoi). Aşadar, „trash" în loc de „thrash", nu? Ia mai gîndiţi-vă, domnilor organizatori sau vreţi să persistăm în greşeala pe care au mai făcut-o şi alţi gazetari, ce-i drept, fără a avea niciodată (pînă acum) vreo legătură cu fenomenul rock...

Să trecem însă peste aceste mici şi poate nesemnificative observaţii şi să revenim la muzică: EPILEPSY din Cluj n-au avut nici sare, nici piper. TOTEM au ridicat puţin ştacheta, iar DRACULA (că se poartă) s-au făcut chiar remarcaţi, de către cei ce au avut urechi să-i asculte, desigur, deoarece n-aveau să ia nici-un premiu. KREMATORIUM (nostalgicii lagărelor de concentrare ?!) şi-au început repertoriul cu „Heil" şi l-au terminat în acelaşi stil. Alături de ei, COMA (care au avut unele probleme tehnice, ceea ce nu explică însă carenţele lor muzicale), m-au dezamăgit profund şi dac-aş fi avut la îndemînă cele necesare le-aş fi pus sub ochi următoarele cuvinte: „GO HOME !". Frumos mai încurajez eu tinerele talente, nu-i aşa? Păi bine, doamnelor şi domnilor, dar pînă cînd să mai dăm apă la moară imitaţiilor neizbutite, golurilor şi nepriceperii ? Eu cred că, înainte de a se urca pe o scenă, în faţa unor oameni care au plătit bilet de intrare, ar trebui să stea acasă şi să mai exerseze, căci nu-i nici-o ruşine în asta, întrebaţi-i pe idolii lor !

S-a apelat la mai multe repertorii dintre care aş aminti doar Sepultura şi AC/DC (însă cu ce-au greşit cei din urmă aşa încît „Money Talks" să facă parte dintr-un festival de thrash nu ştiu). Cît despre alte gafe n-are sens să mai spun nimic (unii aritmici, alţii care ar fi săturat un stadion întreg cu chiflele lor) pentru că mai mult ca sigur o să am ocazia să le întîlnesc şi-n alte împrejurări. În cea de-a doua zi i-am remarcat pe RITUAL (descoperind un baterist înnăscut), KORRUPTOR şi ANARHIA (cei din urmă bucurîndu-se şi de aprecierea cu un premiu special din partea juriului, iar KORRUPTOR obţinînd chiar Marele Premiu). Instrumentişti de excepţie (fără a vorbi de cei menţionaţi mai sus) n-am văzut, nici n-am auzit. Nimic nu lăsa impresia unui studiu îndelung şi a unei grămezi de bani folosite numai şi numai în scopul perfecţionării stilului. Totuşi s-au acordat premii solistului de la METALCHRIST, bassist-ului de la KORRUPTOR, tobarului de la ANARHIA şi altora care sper că-l vor folosi nu ca motiv de laudă, ci ca un semn de întrebare pus la sfîrşitul cuvîntului rock ! Căci unde oare ar mai fi fost ei premiaţi, atîta timp cît „dincolo" şi cei mai obscuri băieţi care cîntă în magazinele de prezentare a instrumentelor cîntă mai bine... Ştiu, veţi spune că n-au instrumente, n-au săli de repetiţie, n-au una, n-au alta... dar talent ? Dar dăruire ? Ca să n-o luăm de la capăt cu poveşti din lumea trupelor care-au pornit de la zero, ajungînd milionare (prima chitară a lui Hendrix a costat cinci dolari, uneori repeta fără amplificator, lăsîndu-şi restrînsul auditoriu uimit, Nirvana au înregistrat primul disc în schimbul a 600 de dolari şi alei faceţi un calcul la 2 000 de lei/ora de înregistrare într-un studio din România, iar exemple găsim oricîte).

Semnaţi-vă condamnarea la rock, eu cam asta am vrut să vă spun. Şi dacă aţi acceptat ceea ce-am scris aici, fără a vă pune mai înainte orgoliile, atunci înseamnă că ceva, cred eu, se va schimba cu siguranţă în bine !

DIANA SINGER

MISTERE ROCK (IV)

Fără îndoială, ultimul grup care a şocat, atît prin muzică, cît şi prin conceptul vizual, este JANE'S ADDICTION. Şocul s-a produs o dată cu coperta albumului „Nothing's Shocking", pe care două surori siameze goale sînt în flăcări, vitrină la fel de traumatizantă ca şi muzica. De-a lungul lunilor, nebunia lor a evoluat şi scandalul ce a însoţit al treilea album, „Ritual De Lo Habitual", nu a mai fost o surpriză. Pe copertă, găsim primul amendament al constituţiei americane (cel care garantează libertatea de expresie) pe recto, şi un manifest despre Adolf Hitler pe verso, simbolistică ce ar fi trebuit să demonstreze stupiditatea preceptelor americane şi naziste. Pentru a evita necazurile, grupul a scos şi o alternativă la provocare, de un prost gust absolut: imagistică incestuoasă frizînd voodoo şi o anume puritate religioasă. Dacă mai notăm şi faptul că membrii trupei au la activ cîteva cure de dezintoxicare putem să le considerăm delirurile vizuale chiar drăguţe. În plus, fiecare este nebunul cuiva.

Să trecem la HELLOWEEN şi să-i dăm cuvîntul lui Michael Weikath, despre coperţile „Keeper Of The Seven Keys, Part 1 & 2". „Pe prima copertă îl avem pe Gardianul Binelui, care ţine cele şapte chei. Nu i se vede faţa. Vrea să salveze oamenii de Rău, ceea ce se spune în „Hell'oween". Se văd stele pe ceea ce ar trebui să-i fie faţa, faptul de a nu-i fi arătată întăreşte impactul misterului ce-l înconjoară. Oricine ar putea fi acest personaj, atîta timp cît combate răul. Pe a doua copertă, mîna Gardianului bagă a Şaptea cheie în a Şaptea mare. Închide ciclul periplului său şi distruge Răul, din care nu se văd decît mîinile verzi. Coperta are două părţi: la dreapta, Binele, simbolizat de muntele însorit sub cerul albastru şi pur. Este Lumea libertăţii, a bucuriei. Două feţe îngrozite încarnînd Răul sînt în apă. Aceste spirite sînt obligate să fugă căci vraja este ruptă. La stînga este o proiecţie a lumii Răului, sumbră, obscură, înfricoşătoare. Este lumea nesiguranţei".

Revenim la Ozzy şi la „Speak Of The Devil" care, în coperta ce se deschide, are o fotografie verticală, încadrată de literele unui alfabet necunoscut. Colegi de-ai deja menţionatului Régimbal s-au obosit să-i găsească un sens: „A tribute to Randy Rhoads as a man that was my lifeline Y' know he was such a dynamic player, I'd rather not talk about it anymore 'cause it cuts me ev'ry day of my life". (tradus de individ: „Un omagiu lui Randy Rhoads ca omul care a fost legătura mea vitală. Aş prefera să nu mai vorbesc despre asta, pentru că mă face să sufăr în fiecare zi a vieţii mele."). Şi Régimbal adaugă: „Odihneşte în pace şi dragoste, Randy Rhoads !".

Intrigaţi de alfabet, redactorii revistei „Hard Force" au încercat să traducă şi cadrul coperţii. Le-a ieşit, cu aproximaţie: „Dial a Demon Productions In Conjunction With Graveyard Graphics proudly present ze madman of rock dumbpig in el Satans Tolletio real tasty Howdy". Adică: „Producţiile Telefonaţi unui demon în conjuncţie cu ediţiile grafice ale curţii cimitirului sînt mîndre să vă prezinte nebunul rock-ului, porc stupid în toaletele lui Satan. Într-adevăr delicios. Salut !".

Cît despre ce scrie cu roşu pe verso n-aveţi decît să vă amuzaţi şi singuri.

Pe coperta „Reign In Blood", SLAYER îl prezenta pe Iisus, pe o cruce şi pe papă, crucificat invers (plus pentagrame şi altele). Casa de discuri (CBS în State) a refuzat să distribuie aşa ceva, s-a ocupat Geffen.

Şi nu putem încheia decît aşa cum am început, cu eternul Zeppelin.

Al patrulea album a adus casa producătoare, Atlantic, în pragul crizei cardiace. Coperta originală nu menţionează numele trupei, al muzicienilor sau al companiei. Nimic nu lasă să se ghicească provenienţa L.P.-ului.

Cît despre grafică, după Jimmy Page, gravura cu bătrînul purtînd lemne simbolizează armonia cu natura, un schimb mutual: „Primeşte de la natură şi îi dă ceva în schimb. E un ciclu natural..." În interior, avem o ilustraţie reprezentînd personajul Sihastrului aşa cum apare pe cărţile de tarot, unde este asociat unui avertisment contra deciziilor şi actelor negîndite.

Faimoasele simboluri coresponzătoare fiecărui muzician au rămas parţial neexplicate. Simbolul lui Page, „Zoso", a dat loc la numeroase speculaţii, toate refuzate de cel în cauză. Nu este simbolul alchimic al ambrei, nu este nici o rună islandeză. O singură dată a părut să încuviinţeze, atunci cînd un ziarist a stabilit o relaţie între „Zoso" şi prima chitară a lui Jimmy, o chitară acustică spaniolă, „Grazioso". Semnul ales de Jones, o figură geometrică cu trei ovaluri încrucişate este într-adevăr o rună islandeză: reprezintă un om calm, sigur pe el... Jones întreg.

Albumul a fost numit „Led Zeppelin IV", „Zoso" sau „Four Symbols".

Următorul, „Houses Of The Holy", va relua ideea: fără numele grupului, fără titlu aparent. În exterior, coperta prezintă copii blonzi, goi, escaladînd o formaţiune stîncoasă. În interior, un bărbat ţine deasupra capului unul dintre copii, oferindu-i unei divinităţi misterioase, ascunsă într-o fortăreaţă. Nici unul dintre membrii trupei nu s-a obosit să explice ceva. Se ştie doar că formaţiunea stîncoasă respectivă se găseşte la Staffin, în Hebridele occidentale.

Unele pasaje din texte au fost trunchiate voluntar pentru a masca aluziile la diavol ale lui Plant, ceea ce face piese ca „The Ocean" aproape de neînţeles. Aspectul medieval, ambiantele de sacrificiu, simbolurile divine, făceau ca Led Zeppelin să apară în ochii publicului ca o sectă secretă, neliniştitoare. Totuşi, „Physical Graffiti" şi, mai ales, „Presence", cu ilustraţii mai puţin ambigue, au intervenit la timp pentru a reaminti că dacă Led Zeppelin avea cîteodată o imagine serioasă şi lugubră, nu trebuia uitat că era în primul rînd un grup de rock, compus din fiinţe umane.

BLACK DOG

răspundem dacă sîntem în stare

Iată că s-au ivit două situații în care nu sîntem în stare să onorăm cererile voastre. O serie de *scrisori-răzbunări* ne-au fost semnalate în ultima vreme. Cum așa ? Păi doi prieteni, prietene, sau varianta mixtă se ceartă, după care ni se trimite nouă adresa unuia ca și cum el (ea) ar dori să corespondeze cu cît mai multă lume. Primește scrisori pe care nu le așteptă și ne roagă să-i informăm pe cititori să nu-i mai scrie pentru că nu simte nevoia unei astfel de relații. Cum să facem să aflăm dacă o cerere de intermediere este reală și cinstită sau doar o „glumiță" făcută cuiva ? O altă situație, mai specială : am fost confundați de Oti alias Fredy cu revistele specializate în probleme sexuale (în cazul lui, homosexuale). Nu ne privește în ce fel de relații ajungeți în urma scrisorilor .Ne-ar bucura să lăsă cu nunți pe bază de pasiuni muzicale dar de aici pînă la anunțuri „direct hormonale", mai e drum lung iar noi nu vrem să-l parcurgem. Dacă cineva „dorește relații sexuale cu masculi feroce și simpatici" n-are decît să încerce la competițiile sportive sau să dea anunțul de rigoare în numeroasele reviste de profil. Spațiul afectat rubricii „Intermediem" va crește iar adresele publicate o dată nu se mai reiau avînd în vedere faptul că avem încă cereri din luna martie nepublicate. Cei care preferă să folosească un pseudonim sînt rugați să-și treacă și numele real (pentru uzul nostru și lămurirea unor situații-extreme ca cele menționate). **ADELA PONORAN (Baia Mare).** „Vreau să vă aduc la cunoștință că poezia «O lacrimă în colțul unei cruci», dedicată lui Freddie Mercury, publicată de altfel și-n numărul 46 al revistei, îmi aparține, deși în nr. 22 (69) am citit-o sub semnătura lui Madeleine Ionică. Aștept scuzele și corectările de rigoare". Sper să le așteptați de la cea care ți-a folosit versurile, fără a preciza sursa pentru că eu mi-am exprimat delicat îndoiala în nr. 22 unde am scris „Presupun că îți aparțin versurile". E clar că după 32 de săptămîni am uitat ce am publicat, dar nu am de unde să știu cine pe cine plagiază în zilele noastre. Textul a mai apărut și-n altă revistă, din cîte am auzit. Frumusețea lui justifică reluarea, dar problema semnăturii nu pe mine mă privește ! **ANA ȘTOICA (Buzău).** Vei găsi la redacție numerele din timpul verii. Ne vizitezi la întoarcerea din vacanță și pleci cu ele. Chiar dacă între timp se va schimba prețul lor. Te-ai liniștit? **SIMONA ELENA D. (Călărași).** Interviu cu Mădălina am avut în numărul 31. Asta nu înseamnă să nu reluăm anumite subiecte, dar așteptăm un eveniment major. Îți mulțumesc pentru texte. Ne lipsesc versurile cîntecelor românești, deși am făcut apel la creatori, pentru că de acolo ar trebui să ne parvină. **IONEL DUMITRAȘCU (Buzău).** Ambele scrisori primite sînt interesante. Azi, un extras din prima : „Referitor la polemica dintre D. Teodorescu și C. Timpuriu, respectiv, între rock-ul clasic și extremele contemporane ale rock-ului hardcore, nu pot fi de acord cu nici una dintre părți. Libertatea de exprimare și toleranța sînt elemente indispensabile în artă, astfel că nimeni nu poate nega sau minimaliza contribuția lui Andy Warhol la arta secolului 20, procedînd la comparație cu Leonardo Da Vinci, sau parcurgînd același proces Beatles vs. The Sex Pistols. Concluzia este simplă, un avizat în materie de muzică pop trebuie să aibă urechi, dar mai ales noțiuni pentru a înțelege și accepta chiar și tendințe care nu îi plac, această dacă ține la cultura sa muzicală. Poți critica atitudinea jignitoare a unui tînăr, dar nu poți critica muzica ce îi place doar pentru motivul că nu e pe gustul tău. Din nefericire, deplîng și uția cînd după două decenii de cultură muzicală nu poți accepta noțiunea de progres". **MIHAI BELU (Găești), EVANGHELINA (București), CRISTIAN ALEXOAE (Roman):** vă mulțumesc pentru opiniile concise despre București '92, iar dacă considerați că mai e ceva de spus după acest număr al revistei, nu vă jenați !

ANDREI PARTOS

Discografie GUNS N' ROSES — datorie din numărul 21

DISCOGRAPHY

ALBUMS

APPETITE FOR DESTRUCTION *(August 1987)*
Welcome To The Jungle/ It's So Easy/ Nightrain/ Out To Get Me/ Mr Brownstone/ Paradise City/ My Michelle/ Think About You/ Sweet Child O' Mine/ You're Crazy/ Anything Goes/ Rocket Queen.

G N' R LIES *(December 1988)*
Reckless Life/ Nice Boys/ Move To The City/ Mama Kin/ Patience/ Used To Love Her/ You're Crazy/ One In A Million.

USE YOUR ILLUSION I *(September 1991)*
Right Next Door To Hell/ Dust N' Bones/ Live And Let Die/ Don't Cry (Original)/ Perfect Crime/ You Ain't The First/ Obsession/ Back Off Bitch/ Double Talkin' Jive/ November Rain/ The Garden/ Garden Of Eden/ Don't Damn Me/ Bad Apple/ Dead Horse/ Coma.

USE YOUR ILLUSION II *(September 1991)*
Civil War/ 14 Years/ Yesterday's/ Knockin' On Heaven's Door/ Get In The Ring/ Shotgun Blues/ Breakdown/ Pretty Tied Up/ Locomotive/ So Fine/ Estranged/ You Could Be Mine/ Don't Cry (Alternative Lyrics)/ My World.

12-INCH SINGLES

It's So Easy/ Mr Brownstone/ Shadow Of Your Love/ Move To The City *(June 1987)*.
Welcome To The Jungle/ Whole Lotta Rosie/ It's So Easy/ Knockin' On Heaven's Door *(September 1987)*.
Sweet Child O' Mine/ Out To Get Me/ Rocket Queen *(August 1988)*.
Welcome To The Jungle/ Nightrain/ You're Crazy *(October 1988)*.
Paradise City/ I Used To Love Her/ Anything Goes *(March 1989)*.
Patience/ Rocket Queen/ W Axl Rose Interview *(May 1989)*.
Nightrain/ Reckless Life *(August 1989)*.
You Could Be Mine/ Civil War *(July 1991)*.
Don't Cry/ Don't Cry (Demo version)/ Don't Cry (Alternative Version) *(September 1991)*.

SEVEN-INCH SINGLES

It's So Easy/ Mr Brownstone *(June 1987)*.
Welcome To The Jungle/ Whole Lotta Rosie *(September 1987)*.
Welcome To The Jungle/ Nightrain *(October 1988)*.
Paradise City/ I Used To Love Her *(March 1989)*.
Patience/ Rocket Queen *(May 1989)*.
Sweet Child O' Mine/ Out To Get Me *(August 1988)*.
Sweet Child O' Mine/ Out To Get Me *(Rerelease)* *(May 1989)*.
Nightrain/ Reckless Life *(August 1989)*.
You Could Be Mine/
You Could Be Mine/ Civil War *(July 1991)*.
Don't Cry/ Don't Cry (Demo version) *(September 1991)*.

PRIMIM DE LA CITITORI

Mă numesc Nora și sînt din Botoșani. Și eu ca și alți cititori cum ar fi Robert, aș dori să devin un corespondent constant al revistei P.R.&S. Voi trece direct la subiect. Vreau să-i „infirm" în această scrisoare a mea spusele lui Robert din Ploiești.

Michael Jackson are și va mai avea mulți și foarte mulți fani, și pe nici unul dintre ei nu cred că l-a cuprins fanatismul. Or fi și fanatici nu zic ba ; dar cu aceștia vă întîlniți mai degrabă în cluburile metaliștilor sau chiar ale rockerilor, pentru că cei care îl iubesc cu adevărat pe Michael nu sînt fanatici.

În ceea ce privește argumentația ta, „dragă Robert" nu este valabilă, e ca praful pe care-l ia vîntul, e bazată aproape toată pe întrebări nu pe niște date exacte.

— Nu, lui Michael nu i-a fost rușine de propria lui personă ! El a vrut să facă tot posibilul ca să se deosebească de restul lumii. A vrut să fie un inovator și a reușit !

— Normal că era drăguț de mic copil, pentru că dacă nu ar fi fost atunci drăguț, nu ar fi fost nici acum ;

— Pe tine ce te doare capul, Robert, de suma de bani pe care și-o plătește Michael pentru propria-i publicitate ?! Am văzut video-clipurile (nu toate, dar am văzut cîteva) și sînt foarte reușite. BRAVO MICHAEL ! Și despre sumele donate copiilor, foarte frumos din partea lui. Are bani, de ce să nu-i dea ? Dacă așa vrea ! Doar nu e un zgîrcit ! În ceea ce privește copiii, îi iubește foarte mult, „nu e o paradă, ca la noi". Și tu dacă nu vrei să crezi, n-ai decît să fii TOMA NECREDINCIOSUL.

Cît despre călătoria în Africa, am să dau doar un exemplu : Michael e obișnuit cu camera sau camerele lui oxigenate. Fiind dus în Africa, în căldura toridă și poate chiar praful de acolo este determinat să ducă mîna la față, la nas. Tu nu ai face la fel Robert ? Și cum orice gest este observat la o super-vedetă, imediat s-a făcut aluzie la acea „atmosferă cam mirositoare"

Într-adevăr nu poți spune că Michael este „mai presus de oricine și orice" (oricine și orice fiind Dumnezeu și Fiul Său, după cum reiese din spusele tale). Aceasta este doar o expresie pe care o folosesc ziariștii.

Cît despre muritorul Michael Jackson, el este muritor ca om, nu și ca vedetă. Muzica și dansul lui fantastic nu vor dispare așa de ușor. Să lăsăm însă, timpul să vorbească.

Cu bine, și poate ne vom mai întîlni,

NORA (BAMBI)
Botoșani

P.S. Adresa mea este : Str. Prieteniei, Bl. P. 13, Sc. F, Et. I, Ap. 5, Botoșani, cod 6 800.

INTERMEDIEM PRIETENII

VICTOR CIOCAN (str. 21 Decembrie 1989, nr. 1 A, jud. A., sc.A, et.1, ap.4, Cugir, jud. Alba, cod 2566) : „Îmi plac foarte mult Guns N'Roses, AC/DC, Iron Maiden, Metallica. Cînd aud Depêche Mode mă doare capul, iar cînd aud rap, burta. Caut o fată drăguță cu care să ...«încheie» o prietenie trainică. Îmi doresc cît mai multe postere cu formațiile mele preferate. Aș vrea ca-n fiecare zi să găsesc cutia de poștă plină cu scrisori de la voi !". **MADELEINE IONICĂ (str. Tineretului nr.2, bl.L 2, sc.A, et.3, ap.12, jud. Dîmbovița, Moreni, cod 0271) ;** „Pe cei care îi au ca favoriți pe Michael Jackson, Queen și Pink Floyd îi rog să-mi scrie. Sînt brunetă, karatistă, adeptă a muzicii rock." **DANIELA C. (str. Anghel Saligny nr. 20, bl. 17, se. C, ap. 2, Brașov, cod 2200) :** „Subiecte pentru corespondență : John Lennon, Eric Clapton, Dire Straits, Laurențiu Cazan, Celelalte Cuvinte, Prince, Simply Red, Queen, Barry White și... limba engleză. Eu cunosc destul de bine germana". **DIANA SOPA (str. Avrig nr. 1, Sibiu) :** „Vă rog mult de tot să nu-mi mai scrieți. E adevărat că a apărut numele și adresa mea într-unul din numerele revistei, dar nu eu am trimis anunțul, ci un fost prieten crezînd că astfel se va răzbuna pe mine. Îmi pare rău dar nu doresc să corespondez cu nimeni, nu dețin nici un fel de postere. Vă mulțumesc pentru înțelegere." **DANIELA SANDA (str. Covasna nr. 29, bl. E 25, sc. 2, et.4, ap 37, sect.4, București) :** „Iubesc Italia și tot ce ține de ea !". **DANA L. (str. Bucegi, nr. 115, sc.B, ap.78, Bacău, jud. Bacău, cod. 5500) :** „Cum muzica este pe primul loc în topul preferințelor mele, aș dori să primesc de la toți iubitorii muzicii interpretate de Skid Row informații și postere cu această formație.". **LIVIU DRAGOȘ MARIN (Aleea Trandafirilor bl. A 2, nr. 3, scA, et.3, ap.15, Tîrgoviște, jud. Dîmbovița, cod 0200, tel. 926/39428) :** „Doresc să achiziționez două discuri care mă interesează foarte mult și pe care le caut demult, însă în orașul meu sînt de negăsit. Unul îi aparține lui Cristian Pațurcă — „Cîntecele golanilor", iar al doilea lui Valeriu Sterian — „Vino Doamne". Poate este cineva care le are în dublu exemplar sau mă poate ajuta anunțîndu-mă unde le pot găsi." N-aș vrea să fii supărat pe noi, pentru noi nu există scrisori nesemnificative. Le acordăm tuturor aceeași atenție. Ni s-a părut însă că subiectul abordat de tine este mult prea personal. De citit, le citim pe toate și eu și Andrei deoarece alți oameni nu avem. **MIHNEA ȘTEFAN DOBROTĂ (str. Brazilor — Ion Ghica —bl. 6 B, sc. A, et. 6, ap. 27, micro V, Tîrgoviște, jud. Dîmbovița, cod. 0200) :** „Am 15 ani, 1,73 m., ochi căprui, brunet. Sînt „nebun" după Depêche Mode. Aș dori să corespondez cu tineri (mai ales puștoaice) care au aceeași pasiune." **MONICA ROXANA CEAPRAZ (str. Gen. Gh. Pașoiu nr. 4, bl. 2, sc. B, et. 3, ap. 13, Cîmpulung-Muscel, jud. Argeș, cod. 0425) :** „Aștept scrisori de la rockeri și rockerițe din toată țara. Am 17 ani, pentru cei interesați de vîrsta mea." **MIHAI BOGDAN (str. Gen. Grigore Grecescu, bl. D 11, sc. A, ap. 8, et. 2, Cîmpulung, jud. Argeș) :** „La cei 16 ani ai mei, este normal să-mi placă muzica și, în special, rock-ul. Interpreții mei preferați sînt Tina Turner & David Bowie și Michael Jackson. Fanilor Jackson le pot oferi texte și notele pieselor : „Another Part Of Me", „Bad", „Beat It", „Billie Jean", „Dirty Diana", „The Girl Is Mine", „Human Nature" ș.a. M-ar interesa textele pieselor interpretate de Tina & David Bowie". **DONNA — LADY JACKSON** de data aceasta din București (str. Marius Emanoil Buteică nr. 4, bl. 63, et. 6, ap. 33, sect. 3) : „Sînt fană Michael Jackson. Ador muzica, dansul, vocea lui, dar, în special, pe el. Îmi plac și Madonna, Janet Jackson, Amy Grant, Shanice, Queen, Metallica, Guns N'Roses, Europe, Nelson. Aș dori să mă ajutați să obțin postere, fotografii, texte ale celor menționați. Eu pot oferi postere cu Sabrina, Samantha Fox, George Michael. A ! Era să uit să mă... descriu : șatenă, ochi căprui, statură potrivită." **LILI COSTACHE (str. 23 August nr. 239, Eforie Nord, Constanța, cod. 8712).** „Am 18 ani. Pot să-mi scrie tineri între 17 și 20 de ani. Îmi plac : Michael Jackson, Marky Mark, Prince, Hammer, Timmy T., Vanilla Ice, Bryan Adams, Bon Jovi, Rod Stewart, Madonna, Janet Jackson, Paula Abdul, Dana Dawnson, Alice Cooper, Scorpions, Technotronic, Snap, N.K.O.T.B., Salt N'Pepa, Color Me Badd, Roxette, Berlin, Depêche Mode. Urmărese cu plăcere filmele de groază, polițiste și S.F. Idolii mei sînt Ralph Macchio și Tom Cruise. Sînt o tipă „trăsnită", cu mult umor căreia-i place, mai mult ca orice, muzica. Nu suport să văd cutia de scrisori goală. Prima voastră scrisoare să conțină și o fotografie și, în special, adresa corectă. În rest, mai vedem noi, dar pînă atunci... nu uitați și nu ratați o fată de 18 ani."

ORLANDA DELADI

BEATLES

legendă și adevăr

Lumea era avidă de informație și chiar se bucura meschin . Iată un om cu faimă, de succes, cu bani, căruia statutul de persoană publică nu i-a folosit la nimic. Pentru cei cu adevărat credincioși a fost un alt bun exemplu pentru cum îi pedepsește Dumnezeu pe homosexuali. Verdictul public a fost că Brian s-a sinucis, deși în investigația care a urmat s-a constatat că moartea a fost provocată de o supradoză de carbizol ,o substanță conținută în somnifere. Prezumția de sinucidere s-a făcut pe zvonul că ar fi fost găsită o scrisoare a lui Brian care confirma acest lucru. De fapt scrisoarea care fusese găsită era cea de la încercarea sa anterioară.

Ceremonia înmormîntării la Liverpool a fost sobră și demnă. Beatles-ii fuseseră rugați să nu participe pentru a nu se transforma totul într-un prilej pentru presă de a face circ. A fost înmormîntat la cimitirul evreiesc Longlane, nu departe de mormîntul proaspăt al tatălui său. Queenie nu și-a mai revenit total din șoc și a petrecut mulți ani sub tratament psihiatric, acuzîndu-se de moartea fiului ei.

Nat Weiss plîngea amarnic. Cea mai tragică parte a morții lui Brian abia începea. Iată un om ale cărui pasiuni au creat un fenomen unic în materie de divertisment, care a influențat cursul istoriei, dar lumea nu își va aminti decît nefericirea sa și nu visul care a umplut stadioanele.

Scrisoarea pe care Brian o lăsase la tentativa nereușită de sinucidere și testamentul a rămas un secret între Clive, Queenie și Peter Brown. Queenie era oricum conform legii engleze moștenitoarea lui Brian, dar ei au îndeplinit dorința dispărutului ca cei apropiați lui să își aleagă cîte ceva din posesiunile lui Brian. Clive a vîndut teatrul Saville, Bentley-ul, casa de la țară, mobila și candelabrele de cristal, pentru a nu mai plăti taxele pe proprietăți.

La NEMS a început o luptă acerbă pentru putere. Vechea gardă de la Liverpool (Peter, Geoffrey și Neil printre alții) s-a „aliniat" împotriva celor veniți mai tîrziu ca Stigwood și Shaw. Îl citez din nou pe Peter Brown. „Întreaga povară a managementului personal al Beatles-ilor a căzut, spre insatisfacția mea , pe umerii mei. Am devenit ținta resentimentelor unor angajați, care credeau că de-abia așteptam să îi iau locul lui Brian. Am făcut ceea ce am făcut pentru că nimeni altcineva nu știa atunci ce era de făcut".

Stigwood și Shaw insistau că moartea lui Brian nu putea influența hotărîrea lor de a cumpăra NEMS. Singura problemă era să îi convingă pe Beatlesi să rămînă cu ei. Stigwood nu-i prea cunoștea pe băieți, care au fost șocați cînd au aflat că Brian voise să vîndă NEMS, cu toate că pe ei nu îi afecta.

Paul a fost cel mai vehement : „Nu sîntem de vînzare. Nici pentru Stigwood, nici pentru Regina Mamă". Prin intermediul lui Clive Epstein s-a găsit soluția ca Beatles-ii să rămînă la companie pînă vor strînge banii necesari pentru a-și înființa propria companie. Pentru 25 000 £ Stigwood a acceptat să plece fără tam-tam de la compania NEMS. Și-a luat mobila din birou și pe Bee Gees, care ulterior s-au dovedit un fenomen extraordinar în muzica pop, iar Stigwood a devenit impresar internațional și producătorul Evitei, Jesus Christ Superstar și al filmelor Saturday Night Fever și Grease.

„Nimeni nu îl poate înlocui pe Brian", era de părere Paul. Și totuși credea despre el că dacă ar încerca ar reuși. După 6 zile de la moartea lui Brian, Paul a luat hățurile în mîini și i-a pus pe toți la treabă. L-a rugat pe Peter să organizeze o întîlnire la el acasă cu toți membrii, pentru a discuta noul proiect. Paul voia să transforme în realitate proiectul cu Magical Mystery Tour la care visase pe drumul de întoarcere din America.

Traducere și adaptare
GABRIELA ȘEICARU

MICHAEL JACKSON

Trebuia angajat un consilier în materie de promotori iar acesta s-a nimerit să fie chiar directorul M.C.A., Irving Azoff care nu cu mult timp înainte se ocupase de The Eagles. În final clanul Jackson va ezita între Gary Silverman — preferatul lui Michael — și Frank Russo — alesul părinților. Urmarea ? Consiliu de familie. Jacksonii vor hotări : omul nostru este Frank ! Acest lucru se întîmpla la 29 martie. Însă în data de 15 mai Frank Russo află din presă că Jacksonii semnaseră contractul cu un magnat din Noua Anglie, Chuck Sullivan, care vărsase și un „avans" de aproximativ 39 de milioane de dolari ! Russo, în plină criză de isterie, zbiară furios : proces ! C.B.S. la rîndul lor cer un album. Dar va fi un album cu același nume ca și turneul, „Victory". Cu această ocazie reîncep controversele : cine va apărea pe disc și cît? Michael avea multe piese în rezervă : „Why can't I be", „Thank you for life", „The toy"... În final singura sa contribuție la album va fi un duo cu Mick Jagger, „State of shock" și o baladă lacrimogenă, „Be not always".

Cu cît întîlnirile deveneau mai dese, cu atît mai mult se înrăutățeau raporturile între frați. În special cele între Michael și Jermaine. Totul va trece însă în anonimat în momentul cînd familia Sullivan va anunța datele turneului oraș cu oraș. Primele bilete (Kansas City, 6 iulie) sînt puse în vînzare și izbucnește primul scandal : prețul lor exagerat de mare (28 de dolari). Fanii se agită, este dublul prețului obișnuit. Marele public consideră această „mișcare" drept o primă greșeală a clanului Jackson. Chiar dacă albumul „Victory" este încă de la apariție (sfîrșitul lui iulie '84) dublu disc de platină ! Chiar dacă se anunță că Jacksonii au vîndut începînd cu „I want you back" peste 100 de milioane de discuri !

La 26 iunie, frații Jackson sosesc la Birmingham, Alabama — orașul simbol al Americii antirasiste... La aeroport vor constata că serviciul de taxi nu fusese anunțat ! Vor rămîne pe aeroport pînă cînd un simplu angajat, Robert King, acceptă să îi conducă la hotel în autoturismul său personal. Încă de la debut turneul „Victory" bate toate recordurile 135 000 de fani numai în trei zile. Eddie Van Halen, intersectîndu-se la un moment dat cu ei, va reface pe scenă solo-ul din „Beat It". O masă enormă de reporteri și fotografi urmărese itinerariul grupului. Americanii încep să cumpere bilete pentru Victory Tour în ritmul de 400 de locuri pe minut. În această vară Jacksonii sînt fără rivali pe scenă. În 1982 au fost Rolling Stones, în 1983 a fost rîndul lui Bruce Springsteen. În 1984, în afară de grupul Boss, nimeni nu riscă să plece în turneu pe timpul Victory.

Catastrofă artistică pentru istoria muzicii — și enorm succes financiar în același timp, — Victory este debutul furiei criticilor ce se vor abate asupra familiei Jackson și în special asupra lui Michael. Critica, simțind punctul slab al afacerii, se va întrece în a dezvălui sordide reglări de conturi, drept știri de senzație. „Buze umflate", ca Don Kink sau Franck Russo, nu vor scăpa nici ei prilejul. Russo declara la un moment dat : „Turneul Victory este o adunătură extraordinară de cow-boys, din păcate lipsesc indienii". Atacurile criticilor albi se vor înmulți în acest context, bucuroși de a mai umbri puțin din superba aureolă a celebrului Michael Jackson.

Lucrul care frapează cel mai tare la acest turneu al Jacksonilor este fără îndoială publicul. Un amestec veritabil de americani „de mijloc". Nu adolescenți turbulenți, nici hoarde de puști „în călduri". Turneul Jacksonilor aducea în săli întreaga familie așezată cuminte la zece metri de scenă. Copiii își petreceau timpul privind la imensele ecrane din jurul scenei pentru a se asigura că silueta strălucitoare ce se agita pe scenă este chiar Michael Jackson în persoană, în timp ce părinții se chinuiau să recunoască piesele de pe „Thriller". Victory era un spectacol familial : puțin sentimental, puțin fantastic, puțin dans, puțină nostalgie, ceva fum și multe zorzoane. Pentru acest turneu Jacksonii apelaseră la un costumier hollywoodian, Bill Whitten, care inventase totul ; șase costume pentru Michael, cîte trei pentru fiecare dintre ceilalți cinci frați. Costul întregii afaceri : 500 000 de dolari. Obiectivul : „Costume de scenă atît de strălucitoare încît să fie distinse și de pe ultimul rînd al celui mai mare stadion".

Încă de la primul concert, turneul a beneficiat de o regie colosală: În deschiderea concertelor apăreau cinci monștrii îngrozitori, de zece metri înălțime fiecare. O muzică lugubră întreaga atmosferă. Apăreau apoi „cavalerii" Jackson (armuri, săbii cu laser) care se luptau cu terifiantele creaturi, bineînțeles învingîndu-le. Țipete de bucurie în public... O stîncă se înalță din sol, avînd într-o firidă ascunsă o sabie (Excalibur ! ?) Rînd pe rînd frații Jackson încearcă să smulgă sabia. În final, reușește micul Randy, care urlă fericit „Victorie !" și în sală se revarsă primele acorduri de la „Wanna be startin something". Delir...

În fapt show-ul lor a evoluat în mod nesemnificativ de la celebrul turneu din 1981. Datorită baboistului Johnathan Muffett și chitaristului David Williams, Jacksonii erau siguri de impactul lor. Ritmica solidă și sintetizatoarele rezolvau restul. Însă, chiar dacă la fiecare spectacol cineva va mai apărea cu cîte o surpriză, show-ul se sprijinea aproape în totalitate pe umerii lui Michael. În momentul în care grupul înlănțuia „Beat it" cu „Billie Jean", era clar că întreaga Americă venise mai mult pentru el.

În ciuda faptului că Michael se străduia să lase impresia unei familii unite, atmosfera din culise era irespirabilă. Victory era turneul șicanelor, așa cum cînta Catherine Ringer : „Gelozia / Îți va învinge-ra inima / Asculți și te-ntristezi / Te-apucă plînsul...".

Cine era gelos ? Jackie. Pe Michael, ca de altfel toți ceilalți, poate că mai mult decît ei. Nici un moment nu încetă să își reproșeze faptul de a fi abandonat locul său de solist, făcînd din Michael liderul Jackson-ilor și mai apoi al lumii ! Jermaine era gelos de asemenea. El fusese ex-simbolul grupului ! Michael îi furase locul ! Etc., etc...

Traducere și adaptare
COSTIN MANOLIU
NELU CONSTANTINESCU

De la București în drum spre Brașov sau în așteptarea „CERBULUI DE AUR"

Am tot amînat concluziile la festivalul „București '92" crezînd că ne vom suprapune cu firească aglomerare de materiale privind așteptata renaștere a „Cerbului" de la Brașov. Dar iată că, pe 11 iunie, cînd redactăm aceste rînduri, nu știm încă mai nimic despre ce va fi peste două săptămîni la Brașov. Pentru a le da o șansă organizatorilor să răspundă la numeroasele acuze sosite pe toate căile mass-mediei, ne-am gîndit să grupăm o bună parte a comentariilor apărute în presă despre festivalul „București '92".

Preocuparea noastră pentru orice manifestare de amploare pe tărîmul muzicii pop sau rock a fost demonstrată în cele 70 de numere ale „P.R & S." și în rubricile „Curierului național". Primul articol legat de „București '92" a apărut la 23 ianuarie 1992 în „C.N.". Au urmat altele în 8, 11, 18, 29 februarie, 5 martie, 25 aprilie ș.a.m.d. În „P.R. & S" ne-am referit la Festival în numerele 54, 55, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68. Ne-am limitat, așa cum ni se pare normal, la interviuri, relatări, opinii ale participanților și spectatorilor. Alții, mai puțin consecvenți, au luat poziții contradictorii, influențînd și derutînd marele public. Citiți și concluzionați singuri!

În **„Libertatea"** nr. 49 (Suplimentul de Cultură și Divertisment) găsim următoarele afirmații: „...vă sfătuim să vă cumpărați bilete, căci în prima zi nu se va transmite în direct nimic la TV (vor fi două meciuri de fotbal — chiar să fie mai mulți «microbiștii» decît melomanii? Nu credem.)" **Referitor la abonamentul de 2 250 lei se spune**: „Dar, să recunoaștem, pentru a-i vedea pe «viu», în ordine, pe Boy George, La Toya Jackson, Bonnie Tyler, Sydney Youngblood, Technotronic nu este deloc mult!" Privind organizatorii și sponsorii se precizează că „domnul Constantin Dușu, director artistic al festivalurilor a pus la dispoziție două treimi din cele 250 000 dolari necesari!!" Nu ne mai oprim la invențiile gramaticale și continuăm „Stiers Co Ltd. (celebra firmă asigură o instalație de lumini de nivel internațional!)" **Despre juriu**: „De această dată va fi un juriu internațional unic, prezidat de doamna Hamdeya Hamdy, purtător de cuvînt al TV din Egipt, delegat personal al dlui prof. Armando Moreno, secretar general al F.I.D.O.F.". **Despre Vassil Papazov** (Bulgaria) aflăm că este „un adevărat prieten și colaborator tradițional al festivalului nostru, director general la «Intersound» și «Gama Music Production»". În numărul din 6/7 mai, același O. Ursulescu susține că „București '92" pe care multă lume, datorită reclamei preferențiale făcute de Televiziune „Cerbului de Aur" (lucru firesc pînă la un punct, acela fiind festivalul ei) l-a confundat pînă de curînd cu manifestarea de la Brașov". În numărul din 8/9 mai, încep atacurile la adresa organizatorilor: „Cei de la ARTEXIM, mai tineri, sînt tot mai aferați, «mai ocupați», uită să dea și bună ziua. Așa se explică că titularii unor rubrici muzicale (puține, cît sînt) de la «Libertatea» (sponsor!), «Actualitatea muzicală», «Melos», «Zig-Zag» nu au locuri în sală sau nici măcar acreditări". Pînă azi, n-am aflat despre rubrica muzicală din „Zig-Zag", iar la celelalte publicații, din cîte știți, scrie una și aceeași persoană. **Despre prezentare**: „...cei doi prezentatori, ambii persoane culte, stimabile, dar fără nici un fel de experiență în domeniu". Luni, 11 mai, același autor își deschide articolul într-un mod foarte personal: „La ora cînd scriem aceste rînduri, la barul Intercontinental are loc o petrecere în cerc închis pentru V.I.P. (persoane foarte importante); cum nu facem parte din această categorie, n-am fost invitați de cei care au organizat-o (în numele festivalului?Ține oare loc de banchet final?), adică Romagram, T.T.I., Mar Music Production, Intercontinental". Semnalăm că fotoreporterul „Libertății", Gabriel Miron a fost prezent la petrecerea care n-a ținut loc de banchet final și la care au participat peste 300 de persoane (mai mult sau mai puțin importante). **Referitor la lumini** „...lumina insuficientă de pe scenă (Stiers a confundat festivalul nostru cu o discotecă pesemne: fără sute de reflectoare și fără lasere, în ziua de azi — vezi Eurovision — nu se mai concepe un spectacol amplu". **Despre participanți**: „Mi se pare nepermis să nu fie implicată în festival, măcar pentru a cînta o piesă, predînd ștafeta, cîștigătoarea de anul trecut, talentata Diana Spinu. (...) Așa cum nu putem înțelege, în condițiile în care pe scena festivalului s-au perindat tot felul de soliști anonimi sau recrutați de prin barurile de noapte, cum au lipsit nume cum ar fi cele ale unor Laura Stoica, Aurelian Temișan, Mioara Feraru, Loredana Groza, Daniel Iordăchioae, Gabriel Dorobanțu, Cătălin Crișan, Mădălina Manole, Adrian Enache..." **Despre muzică**: „Și edificator pentru «grija» de a promova creația românească, nici unul dintre laureați, nici măcar Andrews n-a cîntat melodia noastră!!" Absolut valabilă această observație.

BONNIE TYLER, o persoană „de gașcă"

În **„Cuvîntul"**, nr. 19, Paganel afirmă: „Din punct de vedere muzical Boy George a fost, probabil, singura prezență serioasă la mult-mediatizatul Festival internațional București '92". Iată ce întrebare îi pregătiseră colegii noștri lui Boy George, dacă acesta ar fi venit la una dintre conferințele de presă anunțate: „V-ar place să faceți dragoste cu o fată care arată ca dumneavoastră?"

„Cotidianul", ceva mai indulgent, își intitulează cronica „București '92, aproape un eșec". Ștefan Eugen Prună, semnatarul cronicii, are o părere total diferită despre recitaluri: „A urmat un fulminant recital — Geff Harrison" este singurul din presa noastră cu o astfel de opinie, chiar dacă sonorizarea l-a lăsat și pe Geff fără sunet, „Cei mai nebuni invitați ai festivalului: băiatul și fata de la Technotronic". **Despre premii**: „Premiile pentru creație au culminat cu acordarea marelui trofeu compozitorului Marius Țeicu pentru melodia «Spune-mi iubire», versuri Dan V. Dumitriu. Interpretare: Adrian Daminescu și Giorgio Pretti. Răceala din sală a evidențiat aberația hotărîrii".

Cornel Ciomîzgă în **„Tinerama"** nr. 77 își intitulează cronica de o pagină „S-a isprăvit festivalul de juniori la oină, pian și orchestră pop", punctînd aspectele esențiale astfel: „Juriul internațional (adică din «anumite» țări de unde erau «anumiți» interpreți) era prezent. ● Presa... era pe ici pe colo rară ca bunul simț. ● Nu aveți voie să faceți poze, nu aveți voie să luați interviuri, nu aveți voie să înregistrați, nu călcați pe iarbă, nu rupeți florile, nu înjurați pisicile. ● ...momentul salvator fată de bluff-ul cu La Toya l-a constituit recitalul Mariei de Jesus din Cuba. Maria este căsătorită cu un român din Brașov și au împreună un copilaș de 5 luni. ● Bonnie însă, vorba unui veein de scaun, de «gașcă și de cuvînt», a venit, a cîntat cum știe ea, a stat de vorbă și cu presa (chiar dacă n-a spus nimic), și a plecat. ● Apogeul (în materie de concurenți l-a reprezentat apariția Danielei Györfi cu melodia «Dalai Lama» a lui Adrian Enescu. Da, temă românească «Dalai Lama» asta. Așteptăm în viitor creații pe teme Budha, Krishna și mai

V. PAPAZOV (Bulgaria) un om și două firme

știm noi vreo cîțiva. ● Masa, dansul și felicitările au avut loc la barul de noapte al hotelului Intercontinentul, unde, iarăși, din pricini necunoscute, au fost cît mult mai mulți invitați decît puteau intra în spațiul respectiv...".

„Kitsch-ul care nu se lasă" în **„Phoenix"** numărul 87, articol semnat de Mihai Negutoiu, insistă mai mult asupra aspectelor nemuzicale din festival ● „M-am bucurat ca un copil văzînd că dl Octavian Ursulescu, cel mai colorat prezentator muzical al nostru, nu apare și la ediția a II-a a Festivalului Internațional București 1992. Penibila sa apariție de anul trecut a fost însă întrecută destul de lejer de ex-FFN-istul Cristian Madolciu. ● În public, cîteva sute de oameni care au apucat să plătească „doar" 500 de lei pe seară. În fața televizoarelor, destul români îngroziți de pe acum de iminența Cerbului de aur, care ne va tortura, cu siguranță, în iunie. ...Cînd ne vom reîntîlni cu ursulești cei de toate zilele, c-așa ne trebuie dacă nu ne-am calificat la turneul final al Campionatului European de fotbal, care se desfășoară exact în aceeași perioadă".

„O șușă cu pretenții" în **Expres Magazin**, articol semnat de Bogdan Ionescu și Alex. Revenco. Colegii de la „E.M." au văzut în sală încă din prima zi 3—4 mii de persoane. Tot ei ne informează că La Toya nu a avut nici un accident. „Domnul Constantin Dușu, unul din stîlpii organizării a făcut și el o inovație. L-a băgat în scenă după terminarea recitalului lui Bonnie Tyler, pe poziția vedetei „en-titre" pe un anume Colloway de care nu auzise nimeni, dar poate era rudă cu portarul. „Aflăm că băieții cu care a dansat „erotic" La Toya Jackson nu erau jandarmi, ci soldați la Clubul Steaua. „Decorul a fost sub orice critică, filmările de asemenea, totul a denotat un amatorism care ar trebui să-l îngrijoreze pe dl. Răzvan Theodorescu ai cărui angajați sînt unii dintre realizatori." **Concluzia articolului**: „Noi punem penibilul și nereușita în sarcina acelora care nu vor putea niciodată să-și depășească condiția de organizatori de programe pentru cîrciumi."

ADRIAN DAMINESCU și meditația transcedentală

În **„Adevărul"** de joi 7 mai Smaranda Oțeanu susține că Boy George a venit numai cu o parte din bagaje. Decorul a fost anost, nici măcar original, o sumă de bîlbîieli și întîrzieri, într-un cuvînt: «jale». Referitor la prima seară, în numărul din 8 mai, S.O. afirmă că „primii șase concurenți s-au prezentat cuviincios, dar... în afară de Elena Cîrstea — o vedetă în adevăratul sens al cuvîntului — n-am prea avut ce remarca..." În 12 mai, Piero Cotto este considerat un „muzician de primă mărime, orchestrator de talent (s-a văzut în aranjamentul piesei lui Mihai Grigoriu), showman (dar și manager cu aplomb) căruia spectatorii i-au dat toate onorurile". Tot pozitive sînt și părerile despre Bonnie Tyler și Technotronic. O zi mai tîrziu, Smaranda Oțeanu își intitulează cronica „In-ad-mi-si-bil!" Reținem un pasaj care conține mult adevăr (de unde, probabil, și numele ziarului): „Este inadmisibil ca interpreții străini să fie răsplătiți cu «icre negre», iar ai noștri (mari vedete) cu... «ciorbă de linte». Este inadmisibil ca un mare festival internațional să nu aibă în vedere în primul rînd respectul față de valorile muzicale românești, față de public. Om fi noi simpatici, știm să dansăm RAP, dar dacă vine un haidamac dintr-un continent campion al democrației și-și permite să arunce cu prosopul în fani, n-ar fi rău să fie pus la punct." Iată părerea doamnei Oțeanu și despre Dilene Oliveira Ferraz (Brazilia): „O voce bună, ritm, excelentă dansatoare, sensibilă în melodia lui Profeta".

Suma cheltuită pentru festival a crescut în **„Tineretul liber"** din 14 mai, unde Mihai Bogatu își intitulează cronica „O șușă de 300 000 de dolari". Și M.B. se arată preocupat de soarta soldaților care au dansat cu La Toya; citînd un organizator care susține că solista era drogată, Sidney Youngblood este considerat un mare artist, iar Technotronic **„a făcut** toți banii față de ei, La Toya fiind o cîntăreață amatoare".

În **„Actualitatea muzicală"** același O. Ursulescu face o analiză mai detașată a festivalului. ● Cum pot oare organizatorii să spere într-un sprijin al presei în condițiile în care au dat invitații cui vrei și nu vrei, iar publicațiilor cu rubrici permanente li s-au dat cu mari insistențe (ne referim și la „A.M.", dar și la „Melos", „Libertatea", „Femeia", „Zig-Zag"!) niște ecusoane fără loc. ● Maria de Jesus, excelenta cîntăreață cubaneză, care prin sarmul și repertoriul său a salvat seara compromisă de „misterioara afacere La Toya". ● Să notăm muzicalitatea deplină a cuplului Cotto-Dali. ● Boy George a acceptat (altul n-ar fi făcut-o) un compromis cîntînd acompaniat de o chitară și un fel de dansator! ● Încă o dată se cuvin elogiate eforturile echipei de sunet de la sală (dl. Enigărescu împreună cu tehnicienii Sălii Palatului și ai Centrului Național de Cultură Tinerimea Română); din păcate la TV sunetul a fost extrem de defectuos. ● Nu avea ce căuta în acest concurs o fetită de 11 ani, **maturizată prematur**. Dacă în „A.M." sînt subliniate eforturile depuse de echipa de organizatori „Daniela Caraman Fotea, Ciprian Podăreanu, Eugen Tatomir", în **„Azi"** același autor afirmă despre cei de mai sus, plus Radu Cîndescu și Dan Banu că au fost „colaboratori nepotriviți cu exigențele unor asemenea competiții, au dus aproape de ripă festivalul de la București". Finalul acestui colaj îi revine celui mai prolific comentator-prezentator al țării care printre malițiozități, ciupituri, perii și plezne scapă și mari adevăruri. „Asta nu înțeleg cei din perimetrul muzicii noastre ușoare — că sînt necesare și utile cît mai multe festivaluri bune, reușite, că avem nevoie de ele, că prin ele trăim și existăm și noi, că trebuie să fim uniți, că șansa noastră de afirmare internațională, către care aspirăm este ca și „București" și „Cerbul de aur" și „Mamaia" să fie excepționale, dacă se poate". În final, recitind cele culese ne întrebăm oare cui i se potrivește pasajul următor extras din articolul „Gong la București '92" din „Libertatea" din 6/7 mai „Încă o dată se dovedește că tot ce facem noi, aici, în țară, «pute» unora și altora și tot ce se petrece la Budapesta și aiurea este nemaipomenit."?!

A. DAMINESCU, DORU TUFIȘ, DAN BANU și ce ne-a mai rămas după expoziția de Miss-e

Sperăm ca acum să avem și cîteva răspunsuri din partea organizatorilor pentru ca în primul rînd voi, cititorii, să nu vă pierdeți speranțele privind ediția a III-a.

Dacă veți considera că acest medley de păreri nu are vreo utilitate, promitem să nu mai facem!

P.R.&S.

P.S. Frazările ciudate și dezacordurile le-am păstrat conform textelor originale.

Cei mai criticați prezentatori

CELELALTE CUVINTE „SE LASĂ RĂU"?

Aș fi băgat mîna în foc acum cîțiva ani că CELELALTE CUVINTE este o formație timișoreană. Era normal, pe undeva, grupul s-a înființat în 1981 în Timișoara. Au trăit și activat o bună perioadă de timp acolo, în orașul studenției lor. Au dat naștere la multe controverse încă de la apariție. S-au spus despre ei multe lucruri, unele bune, altele mai puțin bune. O idee generală era însă aceea că îi imită pe Phoenix. Așa că fiecare reporter care îi intervieva nu pierdea ocazia să le pună problema „delicată". Iată care este părerea lui Călin Pop, liderul trupei :

„Grupul Phoenix nu a avut o influență foarte mare asupra noastră pentru că noi, la început, am abordat un stil mult mai agresiv, mai spre AC/DC, pe care l-am adoptat pentru a aduce publicul la concerte. De-abia după aceea am recurs la folclorul românesc care este o sursă inepuizabilă de prelucrare, nu de inspirație. Datorită acestor prelucrări de motive folclorice a apărut, probabil, asemănarea cu Phoenix. Ceea ce ne deosebește de ei este timbrul aparte al vocilor și originalitatea grupului nostru".

Marcel Breazu are și el ceva de spus referitor la paralelu Phoenix—Celelalte-Cuvinte :

„În clipa în care am recurs la ajutorul lui Florian Pittiș care trebuia să recite ceva într-o piesă, am fost acuzați că vrem să-i copiem pe Phoenix. Dar piesa respectivă făcea parte dintr-un spectacol cu recitări, așa cum Phoenix nu avusese.

Eu cred că explicația asemănării care se face între noi și Phoenix este lipsa de informare a publicului. În perioada în care Phoenix era mare trupă în România, nu prea știa lumea ce înseamnă un Yes, Jethro Tull sau Led Zeppelin. Elementul folcloric nu a fost adus în rock de Phoenix. În muzica celor de la Jethro Tull sau Zeppelin existau multe influențe din folclorul englez".

Prima apariție discografică a grupului CELELALTE CUVINTE a fost o față a discului „Formații rock 8" apărut în 1984. Ea conținea piesele „Despre suferința de iarnă", „Iarba prin păr", „Caractere" și „O să am". Componența formației în anul acela era : Călin Pop — chitară, voce; Radu Manafu — chitară, voce; Marcel Breazu — chitară bass, voce; Leontin Iovan — percuție.

Tot în 1984, în aceeași componență înregistrează în studiourile „Electrecord" primul lor album de toată frumusețea conținînd piesele : „Scrisori iubitei, „Un sfîrșit e un început", „Dacă vrei", „La ceas tîrziu", „În zori de zi", „Fîntîna suspinelor" și „Despărțire".

Muzica și majoritatea textelor aparțin formației. Iată cum are loc în versiunea lui Călin Pop nașterea unei piese : „Piesa se naște simplu, cu finalizarea e mai greu. Unul dintre noi vine cu o linie melodică la care fiecare poate adăuga cîte ceva, apoi se compune textul, Marcel fiind textierul nostru de bază. În acel moment noi știm ce vrem să transmitem prin cuvinte. Preferăm textele indirecte, metaforice. Așa apare scheletul părților vocale. Apoi urmează repetițiile zilnice".

Stilul pe care se axase trupa în momentul apariției celui de-al doilea LP „Celelalte cuvinte II" în 1990, era după cum ei însăși declarau, un rock spre progresiv construit din mai multe elemente. A apărut acum și o stabilitate mult mai mare în compoziție față de pînă acum".

DEȘI nu se exprimau într-o formulă comercială reușiseră să se impună unui anumit public. Asta pentru că „muzica noastră nu este monotonă, are mai multe elemente, poți să mulțumești o mare parte din public. Părțile vocale sînt precise, se rețin ușor. Partea instrumentală este mai complicată, acolo se simte o aglomerare. Ne-am gîndit însă la psihologia publicului".

Recitalurile formației CELELALTE CUVINTE se remarcă și prin interpretarea exclusivă a pieselor proprii, fără reluări ale hiturilor internaționale, iar explicația dată de Călin Pop este : „Cel mai bine tot piesele tale le cînți, indiferent de cît de bun instrumentist ai fi".

După apariția penultimului disc, CELELALTE CUVINTE au avut o activitate susținută de concerte și turnee în țară. Au realizat chiar și un videoclip care a fost difuzat la Tele-Top, videoclip care în clasamentele de popularitate ale PR&S-ului pe 1991 s-a clasat pe locul I. Este vorba de „Cîna dragonului", piesă care în aceleași clasamente a apărut pe locul 3.

Tot pe acest penultim disc apare pentru prima dată Tiberiu Pop, clape, care, după spusele lui Călin Pop, „s-a adaptat destul de repede cu toate că nu l-a fost deloc ușor, la început, deoarece fiecare dintre noi îi dădea indicații de interpretare. Acum sîntem o echipă completă și contribuim cu toții la definitivarea pieselor".

O mare problemă a lor, pe vremea aceea și nu numai, era distanța care-i separa de București. Toate trupele din provincie știu bine ce înseamnă o deplasare la București, mai ales atunci cînd trebuie s-o plătești din propriul buzunar.

Dar problemele nu s-au oprit aici, ci au continuat să se ivească. În 1990 aveau deja gata materialul pentru un nou disc. Sperînd într-o rezolvare mai rapidă a lucrurilor au făcut un contract cu Migas-Real Compact pentru producerea discului care avea să se numească „Se lasă rău". De la încheierea contractului s-a scurs aproape un an, prețurile la Electrecord au crescut și MRC s-a văzut în imposibilitatea de a-și onora contractul. Ca urmare contractul a fost reziliat și CUVINTELE s-au îndreptat către o altă firmă — Toji Productions.

În așteptarea apariției LP-ului, orădenii au mai susținut niște concerte și au participat în 1992 la două festivaluri rock — cel studențesc de la Timișoara și ECOPOP de la București.

Avînd ocazia să le văd pe ambele, l-am întrebat pe Marcel Breazu ce părere are despre publicul timișorean și despre publicul nostru de rock în general :

„— În Timișoara n-am mai cîntat de vreo doi ani. Publicul nostru de acolo era format numai din studenți. După doi ani, unii au plecat, alții ne-au uitat. Apoi mai exista și problema prețurilor.

— Crezi că prețurile sînt mari ?

— Nu, dar gîndește-te la salariul unui om normal care are doi copii, din care unul student care vrea să meargă la concert. Și dacă vor amîndoi...

— Și ce soluții vezi pentru muzica rock în condițiile în care publicul nu mai cumpără bilete ?

— Sponsorii. Ei sînt unica soluție, deocamdată.

— Cum vezi tu viitorul trupei ?

— În nici un caz roz...".

Destul de trist să primești o astfel de declarație din partea unui membru al unei formații rock. Probabil că între timp, o dată cu apariția albumului „Se lasă rău" moralul celor de la CELELALTE CUVINTE s-a mai înviorat un pic. Discul a beneficiat în București de o lansare dublă, la sediul Radio Nova și la standul „Curierului național" din cadrul TIBCO '92.

Pe „Se lasă rău" stilul muzical al grupului s-a schimbat într-o oarecare măsură alunecînd ușor spre thrash, fapt care a fost interpretat în numeroase moduri. Dar, vorba lui Marcel Breazu, „cui îi place ascultă, cui nu, nu".

Deși nu sînt o fană a CUVINTELOR, cred că ei au rolul lor clar definit în evoluția — spre bine — a rock-ului românesc. De aceea nu pot decît să le doresc ca „Se lasă rău" să iasă bine !

ANCA LUPEȘ

ÎNTREBĂRI ȘI RĂSPUNSURI

CĂLIN POP

Data nașterii — 19.12.1960.

Studii — Facultatea de Mecanică Timișoara.

Înălțime : 1,88 m ; **Greutate** : 82 de kg ; **Nr. la pantofi** : 43.

Pasiune : șahul ; **Preferințe** : Pink Floyd, **Disc** — „The Wall", **Instrumentist** — Yngwie Malmsteen, **Film** — Highlander, **Actor** — Jack Nicholson, **Țigări** — Pall Mall, **Băutura** — Bere, **Mîncare** — Cluperci, **Sport** — Fotbal.

MARCEL BREAZU

Data nașterii — 22.11.1961.
Studii — Facultatea de Mecanică Timișoara.
Înălțimea — 1,80 m ; **Greutate** : 66 kg ; **Nr la pantofi** — 42.
Pasiune : Electronica ; **Preferințe** : Rush, **Disc** — „Moving Pictures", **Instrumentist** : — Geddy Lee (Rush), **Film** — „Iron Weed", **Actor** — Jack Nicholson, **Țigări** — Nu fumez, **Băuturi** — Cinzano alb, **Mîncare** — alune, **Sport** — Volei.

Ce instrument ai ? Construcție proprie ; **Ce instrument ai vrea să ai ?** Tot construcție proprie. Aș dori să am timp să-mi fac unul.

RADU MANAFU

Data nașterii — 12.08.1958.

Studii — Facultatea de Construcții Timișoara.

Înălțime — 1,80 m, **Greutatea** — 62 kg, **Nr. la pantofi** — 42.

Pasiune — Construcția de chitări, **Preferințe** — Genesis, Coloseum, **Disc** — Concert Brandenburgic, **Instrumentist** — Al Di Meola, **Film** — „Omul fără identitate", **Actor** — Dustin Hoffman, **Țigări** — Marlboro, Camel, **Băutura** — Palincă, **Mîncare** — Friptură, **Sport** — Tenis.

Ce instrument ai ? Ibanez ; **Ce instrument ai vrea să ai ?** Sintetizator de chitară.

TIBERIU POP

Data nașterii — 12.11.1963.
Studii — Facultatea de Mecanică Cluj-Napoca.
Înălțime — 1,73 m, **Greutate** — 69 kg, **Nr. la pantofi** — 41.
Pasiune — Programare, **Preferințe** — Yes, **Disc** — „Nights Of The Road Table", **Instrumentist** — Rick Wakeman, **Film** — „La strada", **Actor** — Anthony Quinn, **Țigări** — Marlboro, **Băutura** — Vin roșu, **Mîncare** — Clătite umplute cu cremvurști, **Sport** — Baschet.

Ce instrument ai ? — Yamaha DX 21. **Ce instrument ai vrea să ai ?** — Yamaha KX 88 sau Yamaha DX 7.

LEONTIN IOVAN

Data nașterii — 02.10.1960.
Studii — Facultatea de Construcții Timișoara.

Înălțime — 1,79 m, **Greutate** — 75 kg, **Nr. la pantofi** — 42.

Pasiune — automobilism, **Preferințe** — Gentle Giant, **Disc** — Coloseum Live, **Instrumentist** — Chic Coreea, **Film** — „Copiii lui Sanchez", **Actor** — Anthony Quinn, **Țigări** — Carpați fără filtru, **Băuturi** — Vodka cu Pepsi Cola, **Mîncare** — Pui à la grill, **Sport** — Automobilism.

Ce instrument ai ? — Baterie „Tama" ; **Ce instrument ai vrea să ai ?** Tot „Tama".

JAZZ

Bucuroşi de oaspeţi

Cum altfel decît cu tradiţionala urare „Welcome" am fi putut întîmpina vechi prieteni? Cum altfel şi unde? Nu pe pompoase podiumuri festivaliere ci într-un cadru mai intim, mai cald, la „Student Jazz Club" din Calea Plevnei (funcţionînd cu frecvenţă săptămînală graţie eforturilor lui **Mircea Tiberian** şi ale „sufletistei" **Cristiana Scutaşu**), în Sala „George Enescu" a Academiei de Muzică din Calea Ştirbei Vodă (şi aici, cu ani în urmă, formaţia studenţească „Omicroa" propune un club de jazz care nu a... rezistat, în schimb instituindu-se o **Secţie de Jazz !**). Aceste neaşteptate dar binevenite vizite de peste hotare au completat în chip oportun frecventele întîlniri dintre muzicienii de jazz şi public în ultimele luni.

Profesorul **David Milburn** (instrumentist la trombon, doctor în Arte Muzicale), angajat în 1966 la Complexul educaţional Wesleyan din statul West Virginia (S.U.A.), a întemeiat acolo, din 1970, ansamblul de jazz care avea să se releve printre miile de orchestre studenţeşti şi de colegii de peste ocean. Recunoscută drept una dintre cele mai bune şcoli din estul mijlociu al Statelor Unite, „West Virginia Wesleyan College" (cuprinzînd tineri sosiţi la învăţătură din 33 state americane şi alte 19 ţări) s-a impus şi a dobîndit un meritat prestigiu inclusiv prin Big band-ul său, cu o componenţă instrumentală ce include cinci trompete, cinci tromboane, cinci saxofoane, secţia ritmică — pian, bass, chitară, baterie — plus solişti vocali, laolaltă 23 tineri dintre care doar o treime studiază muzica, ceilalţi fiind viitori biologi, ingineri, psihologi, informaticieni etc. **West Virginia Wesleyan College Jazz Ensemble** a concertat în multe state din estul Americii iar prin intermediul fundaţiei **„Friendship Ambassadors"** a efectuat numeroase turnee europene — în România (în 1973, în 1979 la Sibiu în cadrul manifestării „Jazz Celebration II" în vara lui 1983, în iulie 1987), în Polonia (1974), la festivaluri de jazz de pe teritoriul actualei Comunităţi a Statelor Independente (1983), Austria, Ungaria (după 1983), cîntînd şi la „The Blue Danube Jazz Summit" din Viena, în iulie 1987. L-am reîntîlnit deci, pentru a cincea oară, pe dascălul-dirijor şi neobosit promotor David Milburn, conducînd cu aceeaşi autoritate şi energie orchestra, de fiecare dată alta (unii absolvind Colegiul, alţii noi luîndu-le locul). Turul 1992 al orchestrei a cuprins pe lîngă România, evoluţii în Rusia şi Ucraina. După concertul dat vineri 5 iunie la Sibiu, în recitalul susţinut duminică 7 iunie la Casa Studenţilor din Bucureşti am aplaudat amploarea, coerenţa, acurateţea şi forţa de penetraţie sonoră proprii partidelor de suflători **in tutti**, atribute ce le apropie de un nivel profesionist, dacă avem în vedere gradul de dificultate şi diversitatea stilistică (de la swing-ul clasic la jazz-rock şi pulsaţie latină) ale partiturilor inserate în repertoriu: piese precum „My Romance" (Rodgers), „Satin Doll" (Ellington), „Children Of Sanchez" (Chuck Mangione), „Birdland" (Zawinul) dar şi o creaţie a tinerei vocaliste Deborah Milburn, fiica dirijorului.

Luni 8 iunie Academia de Muzică bucureşteană a găzduit în sala mare de concert un recital neobişnuit din cel puţin două puncte de vedere: mai întîi faptul că pe scenă au urcat reuniţi în big band elevi (de vîrstă inferioară celor din Colegiul american) ai unui liceu obişnuit, de cultură generală din Centrul şcolar **„Geretsried"** existent în München; apoi surprinzătoarea constatare că profesorul-dirijor, întemeietorul acestei orchestre nu este altul decît fostul nostru coleg, absolvent prin anii '60 al Conservatorului, **Horia Nicolaescu**, emigrat din România în 1971. Din nou, dictonul aplicabil şi în cazul lui David Milburn şi-a vădit viabilitatea: „Omul sfinţeşte locul"! Fiindcă la acest sfîrşit de secol-mileniu, un tînăr german între 14 şi 18 ani (vîrstă la care adesea devine posesorul unui automobil), este supus tentaţiilor, influenţelor, preocupărilor şi pasiunilor celor mai diverse, bombardamentului informaţional plus obligaţiilor şcolare; un simplu profesor de muzică — dar trebuie să fii o forţă a naturii şi să ai „nebunia", dragostea de jazz a lui Horia Nicolaescu — a aflat acele argumente, capacitatea de atragere şi forţa de convingere spre a aduna 20 de adolescenţi şi tineri într-un colectiv orchestral omogen, de a-i determina pe părinţi să le cumpere copiilor lor instrumente scumpe (un saxofon-bariton costă cel puţin... 7 000 DM), să-i formeze cu răbdare, înţelegere, tact pedagogic, cu perseverenţă — şi a reuşit, tot el avînd iniţiativa unui schimb cultural cu Liceul de Artă „George Enescu" (unde a şi cîntat a doua zi, cu orchestra sa marţi 9 iunie), de pe urma căruia elevi români (studiind muzica clasică) vor beneficia de „o excursie muzicală" în Germania. De o singură mare deficienţă mi se plîngea Horia Nicolaescu: te străduieşti să pui pe picioare o orchestră şi tocmai cînd ai izbutit, elevii devin absolvenţi, părăsesc şcoala şi trebuie să o iei mereu de la capăt... Minunat Sisif slujind un nobil crez! Vom reveni asupra acestor reflecţii în viitorul eseu pentru „P.R. & S", ce va fi intitulat „Jazz-ul şi copiii".

FLORIAN LUNGU

Jazz Festival Bucureşti '92

Am promis în numărul anterior al revistei noastre că vom reveni cu amănunte legate de prima ediţie a Festivalului Internaţional de Jazz Bucureşti '92 (23—28 octombrie).

Noi nu sîntem atît de secretoşi ca alţi organizatori de festivaluri şi tocmai de aceea ne dorim o transparenţă totală, o deschidere, cred, favorabilă tuturor.

Ideea unui festival de jazz şi în Capitală s-a născut încă de la începutul anului 1991. Cum? Iată: urmăresc activitatea jazzului de la noi de peste 20 de ani. Avînd în vedere perspectiva de la care am privit-o, de la înălţimea Clujului în anii '60—'70, apoi de la cea a Braşovului în anii '80, sper să acordaţi credibilitate obiectivităţii pe care o încerc.

Aşadar, admiram în Capitală activitatea complexă a lui nea Mihai Berindei, club, iniţiator şi realizator al multor discuri din seria „Jazz" şi „Istoria jazzului"; Dicţionarul de jazz, colaborarea la Radio, concertele şi rubrica de jazz de la „Săptămîna" a lui Aurel Gherghel, emisiunile de la Radio şi articolele răzleţe în presă ale lui Florian Lungu. Să nu-i uităm nici pe controversatul Tavi Ursulescu (de toţi avem nevoie) care, atît cît a cochetat şi cu această artă, a făcut ce a putut pe plan intern şi extern pentru cunoaşterea valorilor noastre jazzistice. Un sprijin din umbră a acordat jazzului — cît a fost posibil — şi dl. Dumitru Moroşanu la Televiziune.

Cu toate aceste evidente forţe — n-am pus la socoteală valorile creatoare şi interpretative — o centralizare a mişcării noastre de jazz nu s-a făcut în Capitală, ci la... Ploieşti, prin Festivalul respectiv, ediţiile 1969, 1970, 1971 (nu-i uităm pe Alexandru Comănescu şi Puiu Mancaş — organizatori). Apoi, după o întrerupere de 3 ani, festivalul considerat naţional, a fost preluat şi continuat cu mult entuziasm şi perseverenţă de sibieni. Motivaţia mutării centrului festivalier provenea din complexitatea manifestărilor jazzistice ce se derulau încă din anii '70 în frumosul oraş cu iz medieval, aparent liniştit. Un club puternic, apoi încă unul, şi încă unul, formaţii, animatori, instituţii chiar, prinse în acest vîrtej ameţitor numit jazz, iniţial, încitat acolo de cel care a fost Nicolae Ionescu.

Sibiul a antrenat apoi alte şi alte cluburi şi chiar manifestări festivaliere la Braşov, Cluj, Iaşi, Satu-Mare, Costineşti, Galaţi. Unele au căzut, altele s-au ridicat, recent Timişoara (decembrie 1991). Periodic, şi Capitala, prin Florian Lungu sau Aurel Gherghel, reuşea să adune într-o gală floarea jazzului românesc. Dar iată că după evenimentele din decembrie 1989, oraşul care aruncă mănuşa decis să tranşeze în favoarea sa coordonarea jazzului românesc este Bucureştiul. Oarecum firesc. Deja în ianuarie 1990, printr-un concert maraton la care participă elita jazzului românesc (interpreţi, animatori, critici), centrul de greutate înclină spre Capitală. După Radio, Televiziunea noastră acordă un spaţiu substanţial acestui gen de invidiat în acest sens chiar şi de ţări cu tradiţie. Ziare şi reviste solicită colaboratori cu ample materiale pe această temă. E suficient să amintesc rubricile permanente de la Melos, Actualitatea muzicală şi Pop, Rock & Show. Cît a rezistat, a avut rubrică de jazz şi revista Star.

În martie 1991 demarează aici un ciclu de concerte „jazz live", devenit apoi „jazz alive", dar şi concerte cu formaţii străine, venite cu prilejul festivalurilor de la Sibiu şi Braşov sau special pentru Bucureşti, pianistul american John Hicks.

Din 1986, clasă de jazz (Marius Popp) la Şcoala de artă.

Din 1990, Academia de Muzică şi din 1991 Universitatea particulară „Titu Maiorescu" asigură studenţilor şi secţii de jazz, fiecare reuşind să trimită cîte o formaţie la Concursul debutanţilor de la Sibiu, fiecare obţinînd premiul I în 1991 şi, respectiv, în 1992, ambele coordonate de pianistul-pedagog, Mircea Tiberian.

Iată de ce ne-am spus — or fi, n-or fi multe festivaluri de jazz la noi, vor rezista sau nu toate — o asemenea manifestare de amploare e musai să aibă şi Capitala noastră. De ce nu s-ar înscrie şi Bucureştiul în circuitul festivalier european de toamnă — Berlin, Leverkusen, Praga, Varşovia, Budapesta, Sofia?

Aşadar, ce-şi propune deosebit festivalul nostru, prima ediţie? În prima zi — 23 octombrie — o gală de blues (avem de unde alege — Alex. Andrieş, Ioan Pascu, A.G. Weinberger, Blues Machine, Electric Red Roosters), Afro („Safari" din Zair) şi Gospel (Sinners Quartet din Braşov). La această gală şi-a anunţat participarea şi o formaţie de blues din Italia — „Iatitaia Blues Band". (Am ascultat primul din cele trei discuri realizate de ei pînă acum şi mi s-au părut absolut autentici şi extraordinari).

24—25 octombrie — Concurs al formaţiilor provenite din secţii de jazz ale învăţămîntului muzical european şi american (vor fi bine veniţi şi de pe alte continente) ai căror membri nu depăşesc 30 de ani.

De la noi, şanse de participare cu formaţiile Academic Jazz Quartet, New Commers, Trio Mihai Iordache, cît şi cu Nucleon G. — Cluj, Junior Big Band — Iaşi, Gal Big Band — Galaţi, tinerele soliste Teodora Popa şi Cornelia Guliman din Bucureşti. Probabil, fiecare seară de concurs se va încheia cu un recital al unei formaţii de prestigiu.

26—28 octombrie — Gale propriu-zise de jazz cu cele mai reprezentative formaţii româneşti dar şi invitate din străinătate. Încercăm să aducem nume, cum se spune, din linia I. Propuneri avem suficiente. De asemenea, şi o serie de garanţii financiare pentru contactarea lor. Să mai precizăm că în zilele festivalului vor fi organizate expoziţii de fotografii şi afişe pe această temă, jam—session-uri şi întîlniri cu invitaţii.

Numeroase persoane şi instituţii s-au oferit să sprijine demersul nostru: Ministerul Culturii prin Artexim, Ministerul Învăţămîntului, Ministerul Tineretului, Primăria Capitalei, A.Z.R., Radioteleviziunea Română, Ambasadele Angliei, Franţei, Germaniei, Olandei, Ungariei şi S.U.A. la Bucureşti.

Comitetul de organizare care se întruneşte periodic încă din toamna trecută beneficiază de participarea unor personalităţi marcante ale mişcării noastre jazzistice, iar juriul va fi onorat şi de prezenţa unor nume de prestigiu pe plan internaţional.

Desigur, colaborarea rămîne deschisă tuturor celor care doresc să-şi dea mîna şi inima pentru reuşita acestui summit al jazzului din Capitala României.

Informaţii suplimentare mai pot fi obţinute la telefon: 84.47.02 sau 66.68.43.

Pe parcurs vom ţine la curent cititorii noştri cu toate noutăţile legate de evenimentul respectiv.

ALEXANDRU ŞIPA

MUZICA ROCK ŞI FOTBALUL

În cuprinsul acestui articol am să prezint cîteva din momentele în care muzica rock s-a intersectat cu fotbalul, completîndu-se reciproc. Pentru că acest subiect nu se pretează la comentarii literare, voi expune datele sec şi precis, ca o lovitură liberă de la 20 m. la colţul de sus, dreapta...

În **1966**, fotbaliştii reprezentativei engleze au interpretat sub conducerea muzicală a celebrului cîntăreţ de muzică „skiffle" **LONNIE DONEGAN** melodia: **„FOOTBALL WILLIE"**.

În **1970**, melodia **„BACK HOME"** interpretată de **reprezentativa Angliei** a staţionat 16 săptămîni în TOP-20, iar în timpul Campionatului Mondial de fotbal din acelaşi an, a intrat pentru a doua oară în TOP-20.

În **1974**, campioană mondială a devenit **echipa R.F.G.-ului**. Ea a editat un disc cu melodia **„Fotbalul este viaţa noastră"** care prin vînzările masive a adus venituri frumoase fotbaliştilor, în completarea premiilor primite. În acelaşi an şi **fotbaliştii scoţieni** au înregistrat un disc cu melodia: **„EASY, EASY"** care a urcat pînă la locul 20 în TOP, în timp ce reprezentativa Scoţiei nu a trecut de preliminarii.

După patru ani, în **1978**, aceste două echipe se aflau din nou în faţa microfonului. **Echipa R.F.G.-ului** cînta împreună cu **UDO JURGENS**: **„BUENOS DIAS ARGENTINA"** în timp ce, echipa Scoţiei, condusă de „căpitanul lor muzical": **ROD STEWART**, cunoaşte succesul cu melodia **„OLE, OLA"**.

După cum s-a putut observa, din rîndurile de mai sus echipele de fotbal îşi aleg de obicei drept parteneri de interpretare un star al muzicii rock. La fel s-a întîmplat şi în 1992, cînd **echipa Scoţiei** alături de **B.A. ROBERTSON** cunoaşte succesul de TOP cu melodia:

ROD STEWART

„WE HAVE A DREAM".

Dar nu numai echipe reprezentative au editat discuri, ci şi jucători „solo".

Astfel **KEVIN KEEGAN**, care a evoluat între anii 1977-1980 în echipa HAMBURGER S.C., a cîntat despre dificultăţile pe care le are un star în viaţa particulară în melodia **„IT AIN'T EASY"**, apoi a interpretat în ritm disco **HEAD OVER HEELS IN LOVE"** şi în fine în 1980, la revenirea în Anglia melodia: **„ENGLAND, ENGLAND"**.

Fotbaliştii brazilieni cîntă şi ei cu plăcere. Astfel **JUNIOR** a interpretat **„Povo FELIX"**, iar **Pele** a cîntat despre fotbal ca fiind viaţa lui, lucru de care sîntem convinşi.

În continuare cîteva date despre muzica sportivă din cupele europene.

MAI — **1971** în Cupa Cupelor: **CHELSEA-REAL MADRID (2-1)**; **„BLUE IS THE COLOR"** vor cînta voioşi fotbaliştii de la CHELSEA; **1979 — NOTTHINGHAM FOREST — MALMO (1-0)**, **„WE GOT THE WHOLE WORLD IN OUR HAND"** cîntau cîştigătorii Cupei Campionilor Europei împreună cu grupul **PAPER LACE**.

Fotbaliştii clubului **LIVERPOOL** împreună cu grupul **RUBETTES** au cunoscut succesul muzical cu melodia: **„WE CAN DO IT"** şi rezultatele din 1977, 1978 şi 1981 cînd au cîştigat Cupa Campionilor au arătat că aveau dreptate.

Cu ocazia Campionatului Mondial de fotbal din Italia — **1990**, grupurile **THE POGUES** şi **THE DUBLINERS** au lansat un disc single cuprinzînd melodia: **„JACK'S HEROES"** dedicată lui **JACKIE CHARLTON** şi echipei de fotbal irlandeze.

Cu ocazia aceluiaşi campionat **JURGENS** a înregistrat împreună cu reprezentativa R.F.G.-ului melodia: **„SEMPRE ROMA"**. Discul s-a vîndut, numai în R.F.G., în peste 1 milion de exemplare.

POPA ALEXANDRU
Timişoara

CHESTIONAR II - REZULTATE

În numărul 7 din februarie 1992, v-am adresat 10 întrebări privind structura, difuzarea și aspectul revistei noastre. Implicarea celor peste 1000 de corespondenți ne face să fim ceva mai optimiști determinîndu-ne să aplicăm cît mai multe dintre sugestiile primite. Mai întîi, prezentarea statistică a rezultatelor (realizată de Gabi Bajaban) care a necesitat o muncă extrem de migăloasă de unde și întîrzierea acestor rînduri.

1. Noul preț al revistei vi se pare exagerat?

DA - 3%
NU - 97%

Avînd în vedere faptul că prețul de 15 lei s-a demodat între timp (sîntem cel mai ieftin săptămînal din țară), întrebarea va trebui reluată respectînd rigorile economice ale momentului.

2. Veți suporta o nouă creștere, dacă se mărește numărul de pagini? Dar dacă se schimbă tehnologia tipăririi (tot alb-negru)? Pînă la ce sumă credeți că ne putem "deplasa" fără să vă pierdem?

a) DA - 100%
b) DA - 100%
c) pînă la
20 de lei - 9%
25 de lei - 28%
30 de lei - 24%
35 de lei - 7%
40 de lei - 3,5%
45 de lei - 3,5%
50 de lei - 8%
peste 50 de lei (color) - 3%
oricît - 14%

Evident cei mai dragi ne sînt cei din ultima categorie. Este foarte posibil să crească prețul și să nu se producă nici o schimbare dintre cele dorite, dacă așa vor guvernul și alți factori care determină prețul hîrtiei, manoperei etc. Dacă numărul abonamentelor ar depăși cifra de 1000 (am mai spus acest lucru de nenumărate ori) ne-am putea permite luxul să nu trecem (în actualele condiții) de 25 de lei.

3. Rubricile actuale vă satisfac?

DA - 15%
Aproximativ da - 36,5%
Mai puțin rubrica "De toate" - 0,5%
Mai puțin pagina de jazz - 12%
Prea multe rock - 3%
Fără "Video-Film" - 1,5%
NU (categoric) - 1,5%

Chiar dacă cifrele vorbesc de la sine, răspunsurile la întrebarea numărul 5 vor demonstra că mai avem multe de făcut. Evident nu vom ajunge niciodată la un procent de 100% aprobare din partea voastră.

4. Credeți că "Polifonia" și o rubrică de umor își au rostul în paginile revistei?

a) "Polifonia"
DA - 76%
NU - 24%
b) Umorul
DA - 71%
NU - 29%

Din cîte am înțeles din scrisorile voastre, "Polifonia" a crescut calitativ și s-a adaptat din mers actualității. Rubrică de umor ne dorim în continuare, dar cei care s-au oferit să o realizeze s-au pierdut pe drum. Ar fi de dorit să primim materiale de umor legate de tematica revistei. Așa că așteptăm noi colaboratori.

5. Ce alte subiecte ne propuneți?

Voi semnala sugestiile mai interesante și, în special, pe cele cu mai multe voturi.

1. Mai mult rock, abordînd diferite genuri (Laura din Timișoara, Alistar E. din Brașov, Max din Iași ș.a.)
2. Serial Queen
3. Texte din repertoriul muzicii pop românești
4. Cîte două interviuri în fiecare număr: unul cu o vedetă autohtonă și un altul cu una străină (Bărna A. din Timișoara, Lucia Ciprian din Pitești, Aura Dincă din București)
5. Discografii complete ale unor formații
6. Cît mai multe informații despre mișcarea hippy
7. Un serial despre filmele muzicale
8. "Mi-am clulit urechile" - comentarea emisiunilor radio
9. Cronica discului (permanent)
10. Dicționar muzical (pop-rock)
11. Prezentarea noilor vedete
12. Apariții discografice și prețurile acestora
13. Muzica electronică (în serial)
14. Prezentarea Festivalului Woodstock
15. Interviuri cu compozitorii
16. Istoria rock-ului românesc
17. Rebus muzical
18. Sfaturi tehnice, cataloage cu prețuri ale unor instrumente muzicale
19. Colțul O.L.-ilor
20. Discuții despre sex
21. O rubrică de modă
22. Horoscop
23. Cititorii întreabă, vedetele răspund
24. Mai multe concursuri pe teme muzicale
25. Serial Pink Floyd
26. Folk-Country
27. "10 pe o insulă" la muzică și film
28. O rubrică semnată de Florian Pittiș
29. Prezentarea vedetelor muzicii rap.

Ne-a surprins faptul că un număr destul de mare de participanți la chestionar au răspuns cu "nu știu" la această întrebare. Ne-a mirat de asemenea dorința unora (e drept puțini la număr) de a avea un spațiu rezervat muzicii simfonice. Puteți găsi veritabile "ghiveciuri" în "Melos" și "Actualitatea muzicală". O parte dintre propuneri au fost deja onorate, iar altele cum ar fi părerile cititorilor despre vedete, depind integral de dispoziția voastră. Un număr considerabil de cititori solicită noutăți și apariții discografice deși acestea n-au lipsit niciodată. Despre viața intimă a actorilor și cîntăreților aflăm mai greu lucruri spectaculoase și oricum nu fără acordul lor. Despre postere în condițiile grafice actuale nu poate fi vorba, iar despre viața Fan-Clubului V.N.D. și P.R.&S. am început să relatăm constant.

6. Considerați că distribuția s-a îmbunătățit în acest an?

DA - 67%
Aproximativ - 7%
NU - 11%
Nu știu - 11%
Nu au înțeles întrebarea - 4%

Trecerea integrală sub egida "Curierului național" S.A. este exprimată elocvent prin cei 67%. Formula oferită de noi pentru abonamentele colectate la redacție, se pare că da roade, iar cei care nu au înțeles întrebarea poate se lămuresc acum. Ne forcam lapidaritatea prezenței revistei în chioșcurile de difuzare a presei, precum și la sosirea ei în timp util la domiciliul abonaților.

7. Vă deranjează reducerea spațiului afectat sportului?

NU - 85%
DA - 10%

Ar fi de acord cu sportul dacă ar fi ceva interesant - 5%

8. Considerați necesară publicarea programelor TV? Dar a programelor muzicale de la radio?

a) DA - 30% dintre care 11% ar dori numai programele muzicale
NU - 70%
b) DA - 70%, dintre care 8% posturile independente și 1% Radio România Tineret
NU - 30%

Avînd în vedere că programele TV sînt publicate atît în cotidianul "Curierul național" cît și în "Curierul național magazin" am considerat că repetarea lor ar ocupa un spațiu prețios. Programele de radio ale posturilor independente nu-i interesează pe cei care nu le recepționează. Din acest motiv am preferat să publicăm clasamentele acestora. Totodată există o relație de reciprocitate prin care rezolvăm într-o măsură semnificativă reclama atît de vitală.

9. Cum ați vedea realizată pagina de jazz pentru a vă putea interesa?

Nu ne interesează - 51%
E bine așa - 14%
Istoria jazz-ului - 6%
Prezentarea unor personalități - 8%
Cronici de concert - 0,5%
Apariții disografice - 3%
Curiozități - 9,5%
Interviuri - 4%
Viața interpreților și jazz-ul american - 1%
Nu-și răspuns - 3%

Nu ne întristează numărul mare de cititori neinteresați de jazz, ci ne bucură cei 46% preocupați de acest domeniu care ne ajută pe toți să înțelegem mai bine și fenomenul pop-rock. Colaborarea celor trei specialiști din prima ligă prezintă garanția calității materialelor publicate. Tot datorită rubricii de jazz P.R.&S. a beneficiat de cele mai eficiente apariții pe micul ecran.

10. Sînteți de acord cu mărirea TOP-ului la 50 de titluri?

DA - 68%
Nu știu, sau nu mă interesează - 11%
NU - 13%
Mărirerea doar cu cele 10 L.P.-uri - 8%

Majoritatea a decis. Iar TOP-50 a ajuns la cea de-a treia ediție. Totuși, numărul participanților la realizarea lui a scăzut. Am renunțat și la talon pentru a nu vă mai obliga să vă "măcelăriți" colecția. Topiștii cei mai consecvenți vor beneficia lunar (prin tragere la sorți) de 5 abonamente gratuite.

Ce am înțeles noi în urma acestui chestionar?

Foarte mulți ne-au descoperit cu întîrziere și n-au reușit să obțină primele 20-30 de numere. Mai nu se implică sincer și serios în soarta revistei conștientizînd că realmente le aparține. Fiind singurul săptămînal de acest gen din România ne e greu să acceptăm, fără argumente, că tirajul nu depășește cifra de 30.000! E adevărat că există concurență, că mai multe cotidiene și săptămînale dețin rubrici pop-rock, dar sîntem nevoiți s-o spunem, lăsînd modestia la o parte, că cărți citim și alți informații pe care nu le deținem. Am sperat că prin abordarea tuturor genurilor să vă menajăm bagetul. Că n-am reușit cît și-am propus, stă mărturie chiar acest chestionar. Vom reveni cu un altul după vacanța de vară.

Născută la Tarrytown, N.Y., VANESSA WILLIAMS a învățat mai întîi să cînte la pian, flaut și vioară. După o serie de apariții în programele televiziunii și cîteva roluri mărunte pe marele ecran, a înregistrat albumul de debut, The Right Stuff. După 2 ani de absență din topurile rhythm & blues, a revenit cu actualul L.P., The Comfort Zone, care conține și piesa intrată acum în topul nostru.

● **Sam Kinison**, actor american, chitarist valoros și acceptat în comunitatea metaliștilor, a decedat recent într-un accident de mașină. ● În revista **The Star** o știre deja comentată în presa lumii: **Freddie Mercury** avea o fiică în America! **Kasey Mercury Peaden** susține că mama ei ar fi avut o aventură cu Freddie cu ocazia unei vizite la Londra, în 1968. În revistă este publicat și presupusul certificat de naștere, pe care scrie în dreptul tatălui: „Freddie Mercury, student, 22 de ani, Londra, Anglia". Singura formă în care fata știa că are un tată s-a materializat printr-o bicicletă la 9 ani și apoi un lanț de argint cînd a absolvit liceul. Ea susține că aceste cadouri i-au parvenit din partea unui anonim. E posibil să mai apară astfel de pretendente la moștenirea lui Freddie. Prima a așteptat ca celebrul ei tată să dispară... ● **Suzie Hatton** este logodnica lui Bret Michaels (unii scrau Susie) și a cîntat cu solistul de la Poison într-o serie de concerte, majoritatea rateuri ca vînzări. Bret a tras concluziile necesare și a renunțat pentru moment la cariera solistică. A rămas cu fata și cu grupul. ● **Streetville Studios**, cele care realizează emisiunile primite de noi de la **David Pistrui**, găzduiesc în această perioadă cîteva nume mari. **Steve Miller Band** & **Friends** pregătesc 50 de piese dintre care se vor alege cele apte pentru un L.P. Tot acolo se mixează dublul album live al lui **Neil Diamond**, iar **Wishbone Ash** își încheie activitatea de studio pentru un disc nou cu preluări din concerte. Cît privește grupul **Terminal White** și noul său disc, „The Color-Line", acesta s-a bucurat de o cronică extrem de favorabilă în Illinois Entertainer din luna mai 1992. Nu este exclus ca Terminal White (trupa lui David) să participe la Open-Air-ul preconizat în Capitală pentru 11–12 septembrie!

ANDREI PARTOS

Noul lor single, „I Don't Care", se afla săptămîna trecută pe locul 9, iar albumul Hormonally Yours pe 6 în topurile din New Musical Express.

Mirabela Dauer:

ÎNTRE INDISCREȚII ȘI CARIERĂ (IV)

— Nu te iert, antivedeto! Cît ai suferit din cauza micimii statului tău?

— Mult și toată viața. Dar nu mai am complexe.

— Le-ai avut. Cine te-a făcut să le ai?

— Toată lumea de meserie. Nu sînt înaltă, frumoasă, picioare lungi, ochi albaștri și părul inele. Dar după aceea eram prezentată foarte plastic, nu mai știu de cine, „Parfumurile bune se țin în sticluțe mici". Ar cam fi cazul să mă laud, nu? E un compliment! Oi!

— Avînd un torace destul de voluminos, iar în perioada în care erai supraponderală și sini destul de voluminoși, nu crezi că filmările din profil te-au dezavantajat?

— Îngrășatul meu a fost efectul unui pariu cu Horia Mocănescu în 1985 și viza abandonarea fumatului. El în toamnă s-a apucat, iar eu 5 ani nu am fumat. Operatorii și realizatorii nu au nici o vină. Eu am fost cultul lui Pepelea. Așa vreau eu să fiu filmată. Din partea dreaptă nu se poate, pentru că am nasul lung. Din stînga îl am scurt, din față filmată sînt prea lată în spate din cauza sportului. Astă e. Fă tu ceva dacă poți.

— De ce nu ai fost în America?

— Ce mi s-a oferit a fost restaurant, chiar dacă se spunea că e scenă, și oricît de mare ar fi diferența dintre unul de aici și unul de acolo, tot asta înseamnă. Mi-ar fi plăcut o scenă cît de mică. Nu prea sînt eu omul „Drumurilor noastre toate".

— Nu?

— Nu. Prefer să cînt în țara mea, chiar dacă sună patetic. Mi-e greu să plec de acasă. O săptămînă în Statele Unite nu rentează. O lună ar fi perioada minimă optimă. Ori eu nu pot. În Israel am stat trei săptămîni și am făcut un scandal **monstruos** că vreau acasă. Și mersesem pe 500 dolari de spectacol. Au fost 6 spectacole și după ce am dat cela la ARIA și la nu mai știu ce departament de susținere a cîntăreților mi-au rămas 800 de dolari din care am și mîncat, și 4001 lei în țară dar asta e altă poveste.

— Povestește-mi despre cel mai frumos Revelion al tău.

—Au fost mai multe. Îmi aduc aminte de toate cele de la Pavilionul Central unde eram obligată să cînt „Ioane Ioane", „Morărița" etc. Pînă m-am săturat. Cu o lună înainte de eveniment mă dădeam din țîțe. Revelionul însemna îmbătrînirea cu un an.

— Lăsăm ghilimelele la o parte?

— Da. Cel mai frumos a fost '89—'90. Toți eram unul.

— Cel mai frumos Crăciun?

— Toate în care am posibilitatea să mănînc urechile și coada porcului. În rest, de sărbători la noi, românii, se muncește mult și se mănîncă mult. Nu știu să fac piftie, iar dacă sînt invitată undeva sînt foarte fericită dacă pot să mănînc piftie. În rest ce să spun, ne mai întîlnim ca să mai facem un chef. Dacă e să merg la biserică și să respect tradițiile se schimbă datele problemei.

— Ești credincioasă? Pentru că tot am ajuns aici.

— Foarte. Și nu îmi ascund religia. Ea sînt evreică, dar **pentru mine** nu există decît un singur Dumnezeu, indivizibil. Dacă a vrut EL să facă acest lucru, eu cred că el ne-a dezbinat, să avem fiecare Dumnezeul lui. Dar nu-mi ascund confesiunea.

— Data nașterii: 9 iulie, secolul acesta. Rac. Răcănică, de fapt.

— Înălțimea: doar cît să nu o complexeze pe Angela Similea.

— Vocea: o privighetoare, în trup de pasăre colibri

— Umor și autoironie, cît cuprinde.

În rest? MIRABELA DAUER la Pop Rock & Show

GABRIELA ȘEICARU

10 melodii pentru VINERI ÎN NOAPTEA DIRECT

Musafiri puțini, albume multe la ediția din 12 iunie. Convorbire surpriză cu **Păunița Ionescu** (Big Mama & The Kids), care ne-a sunat din Germania, și dialog prelungit cu **Edy Petroșel** și **Mugurel Vrabete** (reveniți din Olanda și după primul concert bucureștean). Pe 26 iunie, lista dedicațiilor va fi: 1. Eu sînt un trubadur — **Cornel Constantiniu**, 2. I Remember — **Karl Keaton**, 3. Money — **Snap**, 4. N-are rost — **Celelalte Cuvinte**, 5. Green Tinted Sixties Mind — **Mr. Big**, 6. Armură contra dragostei — **Loredana Groza**, 7. Do It To Me — **Lionel Richie**, 8. Figii — **Toto Cutugno**, 9. Nothing Is Easy — **Jethro Tull**, 10. Do I Have To Say The Words? — **Bryan Adams**. Dedicațiile din sorisori au prioritate. Le așteptăm pe ambele adrese!

L. P. M. + A. P.

PĂUNIȚA IONESCU, în urmă cu 4 ani

Pe ce unde puteți asculta "Vineri noaptea în direct"

Programul România-Actualități, orele 23,10 – 5,00

Frecvența (KHz.)	Lungimea de undă (în metri)	Localitatea stației
*153	1961 (unde lungi)	Brașov (Bod)
531	565 (unde medii)	Petroșani
567	529 (unde medii)	Satu Mare
567	417 (unde medii)	Brașov (Bod)
603	497 (unde medii)	Oradea
603	497 (unde medii)	Turnu Severin
603	497 (unde medii)	Botoșani
**630	476 (unde medii)	Timișoara
720	417 (unde medii)	Baia Mare
720	417 (unde medii)	Sinaia
720	417 (unde medii)	Tulcea
**855	351 (unde medii)	(București) Tîncăbești
**1152	261 (unde medii)	Cluj
**1179	255 (unde medii)	Bacău
1179	255 (unde medii)	Reșița
1314	228 (unde medii)	Craiova
1314	228 (unde medii)	Constanța
1332	225 (unde medii)	Galați
1404	220 (unde medii)	Baia Mare
1530	196 (unde medii)	(Suceava) Mihăileni
1593	188 (unde medii)	(Constanța) Băneasa

Emisiunea poate fi ascultată pe stațiile de unde ultrascurte numai între orele 23,10 – 24,00 (cînd își încetează emisia) pe frecvențele: 72,08 Mhz. București, 71,08 Mhz. Oradea, 67,79 Mhz. Constanța, 70,04 Mhz. Novaci, 68,72 Mhz. Topolog, 69,65 Mhz. Tulcea, 66,92 Mhz. Constanța, 72,68 Mhz. Vîlcea, 66,36 Mhz. Bîrlad, 71,06 Mhz. Piatra Neamț, 71,42 Mhz. Botoșani, 65,96 Mhz. Gheorghieni, 72,44 Mhz. Bistrița, 67,67 Mhz. Zalău, 66,44 Mhz. Sibiu, 68,44 Mhz. Reșița, 69,68 Mhz. Tr. Severin.

*) Este o stație de mare putere (1200 KW) care poate fi recepționată atît în țară cît și în Vest: Germania, Austria, Elveția, Ungaria etc.

ATENȚIE! Această stație bate numai în Europa!

**) Este o stație de mare putere

Queen ONE VISION

Hey one man one goal (ha) / One mission / One heart one soul / Just one solution / One flash of light yeah one God one / Vision / One flesh one bone / One true religion / One voice one hope / One real decision / Woah woah woah woah woah woah / Gimme one vision (hey) / No wrong no right / I'm gonna tell you / There's no black and no white / No blood no stain / All we need is (one world wide vision) / One flesh one bone / One true religion / One race one hope / One real decision / Woah woah woah woah woah / Oh yeah oh yeah oh yeah / I had a dream / When I was young / A dream of sweet illusion / A glimpse of hope and unity / And vision of one sweet union / (But a cold wind blows / And a dark rain falls) / And in my heart it shows / Look what they've done to my / dream yeah (One vision) / So give me your hands / Give me your hearts / I'm ready / There's only one direction / One world and one nation / Yeah one vision / No hate no fight / It's a celebration / Woah woah woah woah woah / One flesh one bone / One true religion / One voice one hope / One real decision / Gimme your light (yeah) / Gimme one hope (hey) / Just gimme / One man one man / One bar one night / One day hey hey / Just gimme gimme gimme / One vision.

Șlagăr Top Rock '92

Propuneri pentru clasamentele lunii mai (difuzate pe 7 iunie):

POP. Un ultim bun rămas — Adrian Ordean (idem) — Silvia Chiffriuc; **Nu mai știu ce e bine și ce e rău** — Dan Iagnov (D.V.D.) — Elena Cîrstea; **Biblia și pușca** — Marian Nistor (C. Vadim Tudor) — Savoy; **Cînd dansez cu tine** — Șerban Georgescu (A. Felea) — Mădălina Manole; **Iartă-mi iubirea** — Dani Constantin (E. Dumitru) — Doru Tulis; **Iubire, nu pleca** — Mihai Elekes (M. Elekes) — Georgeta Cernat; **Iubirea noastră** — Radu Nistor (Luxu Ștefan-Andreescu) — Radu Nistor; **Dalai Lama** — Adrian Enescu (A. Grigoriu) — Daniela Györfi; **Ea știe tot** — Ion Cristinoiu (M. Dumbravă) — Gabriel Cotabiță.

ROCK. Niște bieți actori — Pacific Experiment; **Coșmar** — Commando; **Amintirea unui vis** — Conexiuni; **Teatru absurd** — Antract; **Profetul** — Riff; **Mafia** — Holograf.

În emisiune s-au făcut ample comentarii în legătură cu trei manifestări importante ale muzicii pop: Festivalul „Mihaela Runceanu" — **Buzău** (15—17 mai), **„Onești '92"** (26—28 mai) și „Flori de mai" — **Călărași** (29—31 mai). În numărul viitor voi reveni asupra acestora.

TITUS ANDREI

P.S. Toate melodiile de mai sus se constituie în „propuneri" pentru TOP 50.

ATENȚIE TOPIȘTI!

Cei mai consecvenți colaboratori ai TOP 50 (ediția a 3-a): **Gabriel Covrig** (Galați), **Vali Liță** (Sinaia), **D. M. Popescu** (Tg. Jiu), **Sorin Rădulescu** (Constanța), **Robert Sebastian Popa** (Bacău), **Mihai Bogdan** (Rupea), **Marius Barbu** (Podenii-Vechi), **Corina și George Iacob** (București), **Marius Neculai** (Roman), **Fan-Club Roxette** (Cisnădie). La Top Nostalgic, melodiile pot intra și ieși de cîte ori primesc voturi și pot staționa nelimitat! Se acceptă titluri lansate pînă în 1987 inclusiv.

Întrebare pentru voi: să menținem limita de 6 prezențe în **TOP 50** a unei melodii (după care ne părăsește) sau schimbăm termenul?

Din luna iulie, a 5-a categorie va fi **TOP FESTIVAL** și va conține melodiile care se dansează în discoteci. Grăbiți-vă cu propuneri!

D. J.

SAM – ROCK '92

Concursul s-a desfășurat pe secțiuni: hard & heavy pe de o parte și thrash de cealaltă. Premianții la H & H: 1. **Karma** (Balș), 2. **Thorax** (Oradea), 3. **Ramses** (Reșița). Premii individuale au primit **Dan Sîrbu** (Axiome) — solist vocal, **Călin Boca** (Silvana) — chitară solo, **Adalbert Haraji** (Thorax) — bas, **Florin Cvasa** (Cardinal) — baterie, **Raul Kaussac** (Silvana) — keyboards. La secțiunea thrash au urcat pe podium: 1. **Khaos** (Satu Mare), 2. **Ultimatum** (Timișoara), 3. **Anarchia** (Lugoj), iar individual **Dan Borteanu** (solist Ultimatum), **Eugen Buta** (chitarist solo la Epylepsy), **Ramon Radoslav** (basist la Ultimatum) și **Zsolt Nemely** (baterist la Mortuary). Pentru debut au fost premiați cei de la B.M.G. (Baia Mare). Revista „Rocker" a acordat un premiu grupului brașovean **Conexiuni** (pentru consacrare) iar mențiuni au primit **Axiome** (Gura Humor) și **Things To Come** (Arad). Au susținut recitaluri **Secret** și **Trans-Express** (Ungaria), **Altar** (Cluj-Napoca), **Ellis** (Chișinău), **Signature** (Olanda) și **Ramses** (Ungaria).

Datele ne-au parvenit telefonic, așa că sînt posibile unele greșeli la nume. Așteptăm relatări de la cititorii din zonă!

PREȚ 15 LEI

POP RAS TOP 50

Ediția a 3-a

Locul actual	Ediția trecută	Nr. de prezențe	Titlul melodiei	Interpretul

TOP 10 POP - R

1	4	4	Balada soldatului	*Gabriel Cotabiță*
2	6	3	Banii	*Aurelian Temișan*
3	5	3	Nu, fugii	*Mihai Constantinescu*
4	4	3	E bine	*Mirabela Dauer*
5	8	2	Armură contra dragostei	*Loredana Groza*
6	7	2	Ce mică e lumea	*Marina Scupra*
7	10	2	Murphy	*Alexandru Andrieș*
8	9	2	Să uit mi-e greu	*Mircea Rusu*
9	-	1	Jucătorul de iubiri	*Mădălina Manole*
10	-	1	Ghizi	*Ioan Pascu*

TOP 10 ROCK - R

1	2	4	N-are rost	*Celelalte Cuvinte*
2	5	2	Omul din oglindă	*Comando*
3	3	3	Cascadorul	*Mihai Pocorschi și Formula 5*
4	8	3	Ochii planetei	*Octave*
5	4	3	Sînge și miere	*Cardinal*
6	10	2	Așa de singur	*Holograf*
7	1	5	Mă voi întoarce	*Compact*
8	9	2	Nimic	*Pacific Experiment*
9	-	1	Aș vrea să fiu cu tine	*Antract*
10	-	1	În fiecare zi	*Interval*

TOP 10 POP - S

1	1	4	You	*Ten Sharp*
2	8	2	In The Closet	*Michael Jackson*
3	9	2	Why	*Annie Lennox*
4	4	3	Romeo And Juliet	*Blue System*
5	6	3	Das Boot	*U96*
6	10	2	Make It Happen	*Mariah Carey*
7	-	1	Save The Best For Last	*Vanessa Williams*
8	5	5	Hazard	*Richard Marx*
9	-	1	Please Don't Go	*KWS*
10	-	1	Things Will Never Be The Same	*Roxette*

TOP 10 ROCK - S

1	8	2	Knocking On The Heaven's Door	*Guns N'Roses*
2	4	3	Let's Get Rocked	*Def Leppard*
3	3	5	To Be With You	*Mr Big*
4	7	1	Be Quick Or Be Dead	*Iron Maiden*
5	5	4	Come As You Are	*Nirvana*
6	9	2	Cold Day In Hell	*Gary Moore*
7	10	2	Pink Bubbles Go Ape/Kids Of The Century	*Helloween*
8	6	2	God Gave Rock N'Roll To You II	*Kiss*
9	2	5	Tears In Heaven	*Eric Clapton*
10	-	1	Song For Love	*Extreme*

TOP 10 NOSTALGIC

1	1	2	Bohemian Rhapsody	*Queen*
2	5	2	I Want To Know What Love Is	*Foreigner*
3	3	2	Hotel California	*The Eagles*
4	-	1	Child In Time	*Deep Purple*
5	9	2	I Love Rock'n'Roll	*Joan Jett & The Blackhearts*
6	4	2	Nights In White Satin	*Moody Blues*
7	6	2	Mercedes Benz	*Janis Joplin*
8	-	1	Hey Joe	*Jimi Hendrix*
9	-	1	July Morning	*Uriah Heep*
10	-	1	My Generation	*The Who*